

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์
อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

FACTORS AFFECTED TO ACHIEVEMENT OF TRANSFER
EXPERIENCES STUDENT TO EDUCATIONAL
QUALIFICATION

จรรยา คำสะอาด
JAROY DUMSAARD

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2550

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์
อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

FACTORS AFFECTED TO ACHIEVEMENT OF TRANSFER
EXPERIENCES STUDENT TO EDUCATIONAL
QUALIFICATION

จรรวย คำสะอาด

JAROUY DUMSAARD

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2550

**FACTORS AFFECTED TO ACHIEVEMENT OF TRANSFER
EXPERIENCES STUDENT TO EDUCATIONAL
QUALIFICATION**

JAROUY DUMSAARD

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL
CURRICULUM AND INSTRUCTION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2007

COPYRIGHT 2007

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอน ประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ชื่อนักศึกษา	นางจรรยา คำสะอาด
รหัสประจำตัว	48063210
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
พ.ศ.	2550
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.ผดุงชัย ภูวัฒน์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2548 จำนวน 244 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามโดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ซึ่งค่าความเที่ยง (Reliability) อยู่ระหว่าง 0.82 ถึง 0.91 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่าคะแนนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 1 นักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระหว่าง 3.00 – 3.49 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.31 รองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50 – 2.99 คิดเป็นร้อยละ 43.44 และมีคะแนนเฉลี่ยในระดับ 3.50 - 3.99 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.10
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 มี 4 ตัวแปร ได้แก่ พื้นความรู้เดิม (X_2) ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน (X_6) พฤติกรรมการสอนของครู (X_3) และเจตคติต่อการเรียน (X_4) ตามลำดับจากมากไปน้อย โดยเขียนเป็นสมการที่สามารถพยากรณ์ ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y' = -1.52 + .65 X_2 + .30 X_6 + .24 X_5 + .14 X_4$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z_Y' = .53 Z_2 + .27 Z_6 + .21 Z_5 + .18 Z_4$$

Thesis Title	Factors Affected to Achievement of Transfer Experiences Student to Educational Qualification
Student	Mrs.Jarouy Dumsaard
Student ID.	48063210
Degree	Master of Industria l Education
Program	Vocational Curriculum and Instruction
Year	2007
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr.Lertlak Klinhom
Thesis Co-Advisor	Dr.Phadungchai Papat

ABSTRACT

The purposes of this study were to examine the factors affected to achievement of transfer experience student to educational qualification in diploma program. The samples of this study were 244 transfer experience students to educational qualification in diploma program who were randomly selected by stratified random sampling. The research instrument collecting the data was check list questionnaires with five rating scales that had reliability between 0.82 – 0.91. The percentage, mean, standard deviation and multiple regression analysis were used for data analysis.

The research findings revealed that:

1. Achievement of transfer experience student to education qualification in diploma program that had grade point between 3.00–3.49 (46.31 percent), between 2.50 – 2.99 (43.44 percent), and between 3.50 – 3.99 (4.10 percent).

2. There were a statistical significant relationships at .05 level among four prediction factors affected to achievement of transfer experience students to educational qualification by using stepwise multiple regression. Those variables factors were the educational background (x_2), relationships among friends (x_6), the teachers' behaviors (x_5) and the learning attitudes (x_4) respectively. The multiple regression equation of raw scores and standard scores were as follows:

$$Y' = -1.52 + .65 X_2 + .30 X_6 + .24 X_5 + .14 X_4$$

$$Z'_Y = .53 Z_2 + .27 Z_6 + .21 Z_5 + .18 Z_4$$

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนให้กำลังใจและติดตามความก้าวหน้าในระหว่างการจัดทำวิทยานิพนธ์ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อวิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่เสียสละช่วยเหลือ ตรวจสอบ และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา และนักศึกษาที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจนเป็นผลสำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ และคุณแม่ ผู้เป็นที่เคารพรักยิ่ง รวมทั้งพี่ ๆ น้อง ๆ ทุกคนที่ให้การสนับสนุนให้กำลังใจ และช่วยเหลือทุกด้านตลอดมา

ขอขอบพระคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ นักศึกษาปริญญาโททุกท่านที่มีส่วนในการแนะนำช่วยเหลือ และให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบคุณบุคคลที่ผู้วิจัยมิได้กล่าวถึงไว้ในที่นี้ ที่ให้การสนับสนุน ตลอดจนเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ จากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่คุณพ่อ คุณแม่ ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัยทุกท่าน ด้วยความเคารพยิ่ง

จรวาย คำสะอาด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	IV
สารบัญ.....	V
สารบัญตาราง.....	VII
สารบัญภาพ.....	IX
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย	3
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	5
1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 การปฏิรูปและการพัฒนาระบบอาชีวศึกษา.....	8
2.2 การศึกษาระบบเทียบ โอนประสบการณ์อาชีพผู้วุฒิการศึกษา.....	15
2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	21
2.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	24
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	39
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	45
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	45
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	46
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	52

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยด้านเจตคติต่อ การเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน พฤติกรรมการสอนของครู การบริการของสถานศึกษา และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	59
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอน ประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง....	67
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และค่าสัมประสิทธิ์การ ถดถอยพหุคูณของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการ สร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เทียบโอน ประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัย สารพัดช่างฉะเชิงเทรา.....	68
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	72
5.1 สรุปผลการวิจัย	72
5.2 อภิปรายผล	74
5.3 ข้อเสนอแนะ	78
บรรณานุกรม	80
ภาคผนวก.....	86
ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือเกี่ยวกับการวิจัย.....	87
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	93
ประวัติผู้เขียน.....	101

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแผนกที่นักศึกษาเรียน.....	46
3.2 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม.....	51
4.1 แสดงจำนวนร้อยละของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	59
4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพของ นักศึกษา.....	59
4.3 แสดงคะแนนเต็ม ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมาย จำแนกตัว แปรของปัจจัย.....	60
4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา ก่อนเข้าศึกษาใน หลักสูตร เทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัย สารพัดช่างฉะเชิงเทรา.....	61
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเจตคติต่อการ เรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง.....	62
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน ของครู ของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง.....	63
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการความสัมพันธ์เกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน ของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิ การศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง.....	64
4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริการของ สถานศึกษา ของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง.....	65
4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ ของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง.....	66
4.10 แสดงจำนวนและร้อยละของคะแนนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 1 ของนักศึกษา.....	67

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.11 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรปัจจัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบ โอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง.....	68
4.12 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression) ของตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบ โอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	69
4.13 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Stepwise Multiple Regression) ของตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบ โอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่าง ฉะเชิงเทรา.....	70

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แสดงกรอบแนวคิดปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอน ประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัย สารพัดช่างฉะเชิงเทรา.....	5
2.1 แสดงความสัมพันธ์ของการเทียบ โอนผลการเรียนระหว่างรูปแบบการศึกษา หลักสูตร และสถานศึกษา.....	15
2.2 แสดงความเชื่อมโยงของรูปแบบการศึกษาที่สามารถเทียบโอนผลการเรียนได้.....	36
2.3 แสดงขั้นตอนการประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์	20

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตน สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข และสามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้านของประเทศ รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายการศึกษาไว้ข้อหนึ่งว่าจะจัดระบบเครือข่ายการเรียนรู้ เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้อย่างกว้างขวางและต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 7) ซึ่งนโยบายข้อนี้รวมไปถึงผู้เรียนที่ขาดโอกาสเข้าเรียน ผู้เรียนที่ประสงค์จะย้ายหลักสูตร จะเปลี่ยนแนวการศึกษาและรวมถึงผู้ที่ประกอบอาชีพอยู่แล้วให้ สามารถเทียบโอนผลการเรียนได้โดยไม่ต้องเริ่มต้นเรียนใหม่ สามารถที่จะเข้าเรียนได้อย่างต่อเนื่องทุก ๆ หลักสูตร เป็นการสร้างสร้างเครือข่ายการเรียนรู้จากหลักสูตรต่าง ๆ แนวทางในการปฏิบัติได้ส่งเสริมให้มีการเทียบโอนผลการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้อย่างต่อเนื่อง และจัดให้มีระบบการเทียบโอนหน่วยการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าสู่ระบบการเรียนได้อย่างทั่วถึง

ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 15 กำหนดให้การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย และให้ผู้เรียนสามารถนำผลการเรียนที่สะสมไว้มาเทียบโอนในระหว่างรูปแบบเดียวกัน หรือต่างรูปแบบก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบ และอัธยาศัย จากการฝึกอาชีพ ประสบการณ์ชีวิต หรือจากประสบการณ์ทำงาน ประกอบกับปัจจุบันโลกไร้พรมแดนเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยีสภาพสังคมและเศรษฐกิจที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็วทำให้ประชาชน นักเรียน นักศึกษามีโอกาสหาความรู้ได้หลากหลายวิธีมีแหล่งให้การศึกษาหาความรู้ มีอุปกรณ์ที่ช่วยในการศึกษาหลากหลายการเรียนรู้เกิดได้ทุกสถานการณ์ เช่น การทำงาน การพบปะสังสรรค์ การเข้าร่วมกิจกรรม ชมรม กีฬา อาสาสมัคร กิจกรรมทางศาสนาและสังคม ซึ่งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นนอกชั้นเรียนดังกล่าวไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เข้าสู่หน่วยกิตจะช่วยให้ผู้ประกอบอาชีพสามารถพัฒนาสมรรถนะตนเองได้วุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. หรือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส. ที่มีมาตรฐานแต่ละสาขาวิชาอย่างชัดเจนในระยะเวลาที่น้อยกว่านักเรียน หรือนักศึกษาปกติที่ศึกษาในระบบเพียงอย่างเดียว การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ เป็นการยอมรับผลการเรียนรู้ที่ได้จากประสบการณ์ดังนั้นการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของสถาบันการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

การอาชีวศึกษา จึงเปิดโอกาสให้นักเรียน นักศึกษา ประชาชน สามารถนำความรู้และประสบการณ์มาขอรับการประเมินเทียบโอนเพื่อยกเว้นการเรียนรายวิชาในสถานศึกษาที่เข้าเรียนและนับเป็นส่วนหนึ่งของผลการเรียนตามหลักสูตรตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทำหน้าที่ในการที่จะผลิตช่างฝีมือเพื่อป้อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน และการทำงานที่มีคุณภาพได้นั้น หลักสูตรจะต้องมีประสิทธิภาพ เพื่อส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีอันเป็นตัวแสดงคุณภาพ และประสิทธิภาพของการศึกษาเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการหรืองานทางด้านอุตสาหกรรม ดังนั้น จึงถือได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเป็นตัวแปรที่สำคัญยิ่ง ที่เราจะต้องให้ความสนใจเพื่อใช้ในการพัฒนาการอาชีวศึกษา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วยการศึกษา เพื่อการนำองค์ความรู้ของแต่ละบุคคลไปช่วยในการพัฒนาประเทศ ดังนั้น การศึกษาที่จะได้ผลสัมฤทธิ์สูง ครูจะเป็นบุคคลที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างเต็มความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ถ้าผู้สอนได้ทราบถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก็จะสามารถทำให้ปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนในหลักสูตรมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้เมธี ธรรมวัฒนา (2544 : 13) การศึกษาเป็นตัวแปรที่สำคัญที่จะช่วยให้การแก้ปัญหาในการดำรงชีวิตของบุคคลในทุก ๆ ด้านในการจัดการศึกษามุ่งเน้นคุณภาพเพื่อให้คนมีชีวิตอย่างมีความสุข การจัดการศึกษาจะบรรลุเป้าหมายได้หรือไม่ นั้น มีเกณฑ์ที่สำคัญในการตัดสินคุณภาพในการศึกษาส่วนหนึ่งก็คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การจัดการศึกษานั้นต้องย้อนกลับไปดูที่ตัวหลักสูตรการเรียนการสอน โดยสิ่งที่แสดงถึงประสิทธิผลของหลักสูตรคือ ผู้สำเร็จการศึกษาจาก หลักสูตรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษาจึงเป็นส่วนที่แสดงถึงประสิทธิผลของหลักสูตรนักการศึกษาจึงได้ทำการศึกษาตัวแปร และองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เช่น Prescott (1969 : 14-16) ผู้อำนวยการสถาบันค้นคว้าเรื่องนักเรียนแห่งมหาวิทยาลัยอเมริกัน ได้สรุปองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนักศึกษา ดังนี้ องค์ประกอบทางกาย องค์ประกอบทางความรัก องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคม องค์ประกอบทางการพัฒนาแห่งตน องค์ประกอบความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกันและองค์ประกอบทางการปรับตัว นอกจากนี้ Bloom (1976 : 108-110) ได้สรุปองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ การเรียน พบว่ามีตัวแปรที่เกี่ยวข้อง 3 ตัวแปรคือ พฤติกรรมที่เกี่ยวกับความคิด พฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้สึก และพฤติกรรมที่เกี่ยวกับคุณภาพทางการสอนซึ่งจะเห็นได้ว่าปัจจัยและองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีหลากหลาย ดังนั้นปัจจัยและองค์ประกอบดังกล่าวจึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะสิ่งเหล่านี้จะยังผลไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและประสิทธิภาพของหลักสูตรได้และ Klausmeir (1961 : 28 – 29) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นตัวกำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกี่ยวข้องกับการที่นักเรียนจะประสบความสำเร็จ หรือความล้มเหลว ในชีวิตว่านอกจากจะเกิดจากตัวนักเรียนและครูผู้สอนแล้วยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น ครอบครัว สิ่งแวดล้อม และการศึกษาส่วนตัวของนักเรียน ซึ่ง Klausmeir ได้เสนอรูปแบบขององค์ประกอบเหล่านี้ไว้ 6 ประการ คือ คุณลักษณะผู้เรียน

คุณลักษณะทางด้านจิต คุณลักษณะของผู้สอน พฤติกรรมระหว่างผู้สอนและผู้เรียน คุณลักษณะ พฤติกรรมเฉพาะตัว และแรงผลักดันภายนอก ซึ่งจะเห็นได้ว่าจากตัวแปรและองค์ประกอบต่าง ๆ มีตัวแปรหลายตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การศึกษาตัวแปรต่าง ๆ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญ ยิ่ง เพราะสิ่งเหล่านี้จะส่งผลไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและประสิทธิภาพของหลักสูตรได้

ด้วยเหตุที่ทางวิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา ได้มีการจัดการเรียนการสอน ใน 3 หลักสูตร ซึ่งได้แก่ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรระยะสั้น และหลักสูตรตามอัธยาศัย ซึ่งหลักสูตรตามอัธยาศัยนี้ ได้เปิดสอนในระบบเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา โดยมี การจัดการเรียนการสอนเป็นวิทยาลัยนาร่องในเรื่องการจัดการศึกษาระบบเทียบโอนประสบการณ์ อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนถ้าได้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษา ก็จะทำให้สามารถปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา เพื่อนำผลไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร และยังสามารถนำไปช่วยลดปัญหาการสูญเปล่าทางการศึกษาของนักศึกษา จากการศึกษาต้อง พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำได้ และเพื่อให้นักศึกษาเป็นคนเก่ง เป็นคนดี และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระบบเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระบบเทียบโอนประสบการณ์ อาชีพ สู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยบางประการ ได้แก่ เพศ พื้นความรู้เดิม อาชีพของนักศึกษา เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสัมพันธ์ต่อกลุ่มเพื่อน พฤติกรรมการสอนของครู และการบริการของ สถานศึกษา ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระบบเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา โดยอาศัยหลักการและแนวคิดของนักการศึกษา ดังนี้

ผู้วิจัยได้อาศัยแนวคิดของ พยุงศักดิ์ จันทรสุนทร (2546 : 1-7) ที่ว่าการจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพเป็นกระบวนการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี ที่มีลักษณะเฉพาะสัมพันธ์อย่างชัดเจนกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี ที่มีลักษณะเฉพาะสัมพันธ์อย่างชัดเจนกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีแต่ละภาคเศรษฐกิจ เจตนารมณ์เพื่อให้บุคคลมีความรู้ มีทักษะในวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพเฉพาะทาง พร้อมทั้งมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ สามารถนำทักษะความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการประกอบอาชีพสร้างผลผลิต และรายได้เกิดการพัฒนาอาชีพอย่างมั่นคงและยั่งยืน

จากแนวคิดของ Bloom (1976 : 108 – 110) ที่ว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ คุณลักษณะด้านความรู้ คุณลักษณะด้านจิตพิสัย และคุณภาพการสอน

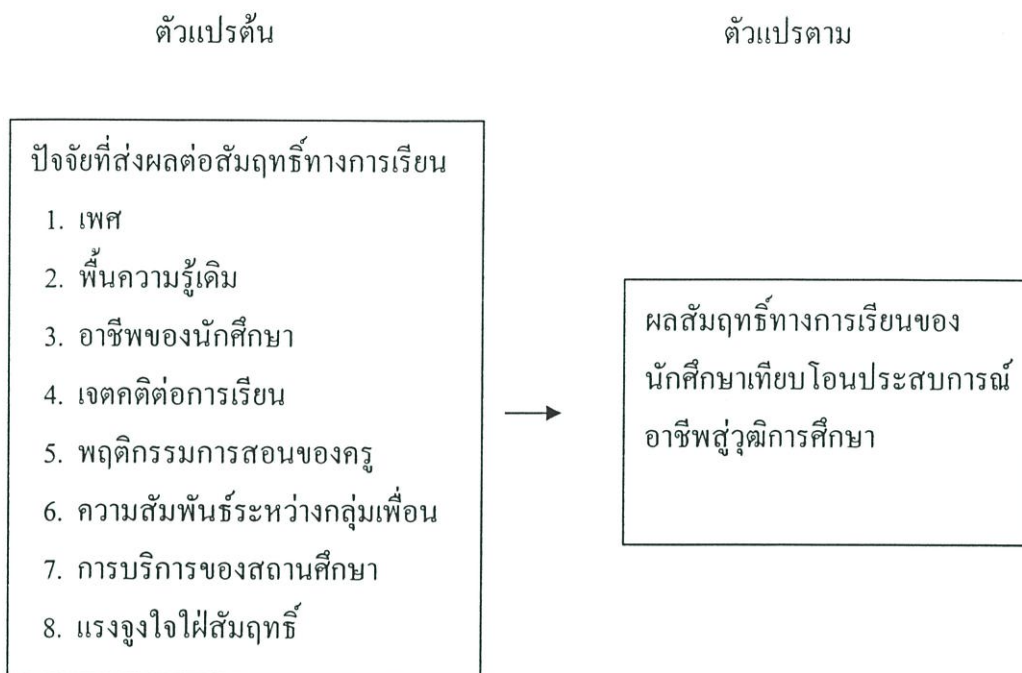
เมธี ธรรมวัฒนา (2544 : 79 – 85) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีสถาปัตยกรรม สถาบันราชภัฏ พบว่าปัจจัยอันได้แก่ พื้นความรู้ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เจตคติต่อการเรียน ความถนัดทางการเรียน ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา พฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษา พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอน ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน และการบริการของสถานศึกษามีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วรรณิ อังสิทธิพูนพร (2544 : 74 – 80) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยศึกษาและพบว่า เพศ สุขภาพ นิสัยทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเกษตร ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง เจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน และการทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

รุ่งกานต์ เพ็ชรสกลไส (2545 : 64 – 72) ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ พบว่า องค์ประกอบด้านส่วนตัว อันได้แก่ พื้นฐานความรู้เดิม ฐานะทางเศรษฐกิจ ความสัมพันธ์ในครอบครัว และการสนับสนุนของผู้ปกครอง องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน อันได้แก่ นิสัยทางการเรียน พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา อันได้แก่ การบริการนักศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรม ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

จากแนวคิดและผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยได้คัดเลือกตัวแปรบางตัวที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับนักศึกษาระบบเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา และอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของนักศึกษาระบบเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา มีทั้งหมด 8 ปัจจัย ได้แก่ เพศ พื้นความรู้เดิม อาชีพของนักศึกษา เจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน พฤติกรรมการสอนของครู การบริการของสถานศึกษา และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2548 วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา จำนวน 608 คน

1.5.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2548 วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา จำนวน 244 คน โดยใช้เกณฑ์ตามตารางของ Yamane' ที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยการกำหนดสัดส่วนจำนวนนักศึกษาของแต่ละแผนก

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผล ประกอบด้วย เพศ พื้นความรู้เดิม อาชีพ ของนักศึกษา เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน พฤติกรรมการสอนของครู การบริการของสถานศึกษา

1.5.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์ อาชีพผู้วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนดความหมายของคำต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ส่วนที่มีผลส่งเสริมความสามารถในการเรียนหรือสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อความสามารถในการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พ.ศ. 2546 อันได้แก่ เพศ พื้นความรู้เดิม เจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน พฤติกรรมการสอนของครู และการบริการของสถานศึกษา

1.1 เพศ หมายถึง คุณลักษณะของนักศึกษาที่กำหนดจากทะเบียนรายชื่อว่า นาย แสดงว่าเป็นนักศึกษาเพศชาย และนาง หรือ นางสาว แสดงว่าเป็นหญิง

1.2 พื้นความรู้เดิม หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ของนักศึกษาในระดับชั้นที่จบการศึกษามาก่อนที่จะเข้ามาศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหลักสูตรเทียบโอนประสบการณ์อาชีพผู้วุฒิการศึกษา

1.3 อาชีพของนักศึกษา หมายถึง ลักษณะงานที่นักศึกษาปฏิบัติในชีวิตประจำวันเพื่อเป็นแหล่งที่มาของรายได้

1.4 เจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความคิดเห็นและความรู้สึกในใจของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน หลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน ในระบบเทียบโอนประสบการณ์อาชีพผู้วุฒิการศึกษา วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา

1.5 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาจะเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ในทุกรายวิชาให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี รวมทั้งมีความพยายามพากเพียรให้มีระดับคะแนนสูงขึ้น หมั่นฝึกทักษะให้อยู่ในระดับมาตรฐาน มีความคิใจ เมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อไม่ประสบความสำเร็จ

1.6 ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน หมายถึง ลักษณะที่นักศึกษาเกี่ยวข้องกับหรือผูกพันกันระหว่างเพื่อนด้วยกัน ประกอบด้วย การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การเข้าร่วมกิจกรรมสังคม การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมทางสังคม และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันต่อการเรียน

1.7 พฤติกรรมทางการสอนของครู หมายถึง วิธีการสอน การจัดกิจกรรมหรือการถ่ายทอดเนื้อหาในบทเรียนเพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ ประกอบด้วย การดำเนินการสอนการใช้สื่อการสอน การให้กำลังใจ การมอบหมายงานให้นักศึกษาปฏิบัติและการให้คำปรึกษากับนักศึกษา

1.8 การบริการของสถานศึกษา หมายถึง การอำนวยความสะดวกหรือการเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในสถาบันศึกษา ประกอบด้วย การมีห้องสำหรับศึกษาค้นคว้าหรือทำงานกลุ่ม มีหนังสือที่เกี่ยวข้องกับสาขาเพียงพอเหมาะสม มีการจัดเนื้อหาในหลักสูตรที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในการทำงาน มีอุปกรณ์ทางการเรียนให้นักศึกษาใช้ได้อย่างทั่วถึงมีบุคลากรทางการสอนเพียงพอกับการเรียนการสอน มีการจัดบริการทางวิชาการในลักษณะการเสริมหลักสูตรให้ความรู้กับนักศึกษาในด้านต่าง ๆ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 / 2549 ซึ่งคำนวณได้โดยเอาผลคูณของหน่วยกิตกับระดับของคะแนนของทุกวิชารวมกัน แล้วหารด้วยผลบวกของหน่วยกิตทุกรายวิชา ซึ่งเป็นผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ที่ได้รับการประเมินจากอาจารย์ผู้สอนของวิทยาลัยในทุกรายวิชาที่เรียนในระบบเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สังกัดวิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา

3. หลักสูตรเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา หมายถึง การจัดการเรียนที่มีการประเมินค่าวิชาชีพให้เป็นผลการเรียนซึ่งสามารถเทียบโอนจากการประกอบอาชีพที่ทำอยู่

4. นักศึกษาระบบเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระบบเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา (โดยมีรหัสนักศึกษาขึ้นต้นด้วย 51248...) ปีการศึกษา 2548 ประกอบด้วยสาขางานยานยนต์ สาขางานไฟฟ้า สาขางานอิเล็กทรอนิกส์ สาขางานพาณิชยกรรม สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขางานอาหารและโภชนาการ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพผู้วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผู้วิจัยขอเสนอตามลำดับดังนี้

- 2.1 การปฏิรูปและการพัฒนาระบบอาชีวศึกษา
- 2.2 การศึกษาระบบเทียบโอนประสบการณ์อาชีพผู้วุฒิการศึกษา
- 2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การปฏิรูปและการพัฒนาระบบอาชีวศึกษา

การปฏิรูปและการพัฒนาระบบการอาชีวศึกษา ในสถานศึกษาและองค์กรใด ๆ ก็ตามสิ่งที่จะต้องตระหนักและเห็นความสำคัญ คือ องค์กรประกอบ กรอบแนวคิด นโยบาย และจุดเน้นของทุกระดับทั้งภายในและภายนอก จึงจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาระบบการเทียบโอนประสบการณ์ผู้วุฒิอาชีวศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส. ของสำนักงานมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการที่ได้ดำเนินการตามจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา . 2547 : 9) จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบรวมดังต่อไปนี้

2.1.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540

กำหนดให้ประชาชนมีสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะและมีเสรีภาพที่จะแสดงความคิดเห็นผ่านการพูด การเขียน การพิมพ์ และการสื่อสารความหมายโดยวิธีการอื่นที่ชอบด้วยกฎหมาย โดยเฉพาะในเรื่องคลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และการคมนาคมถือเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ และในการจัดสรรต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติ และระดับท้องถิ่นทั้งในด้านการศึกษาวัฒนธรรมความมั่นคงของรัฐและประโยชน์สาธารณะด้านอื่นๆ รวมทั้งการแข่งขันอย่างเป็นธรรม (มาตรา 40) และกำหนดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาของชาติ เพื่อปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม (มาตรา 81) จากสาระดังกล่าวทำให้การสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม เข้ามามีบทบาทสำคัญในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้เป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาและสังคมไทย

2.1.2 พระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2542 ที่แก้ไขและเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

พ.ศ.2545 (มาตรา 20)

การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

2.1.3 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 – 2554)

มุ่งพัฒนาสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Green and Happiness Society) คนไทย มีคุณธรรมนำความรอบรู้ รู้เท่าทันโลก ครอบครัวยุติธรรม ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพและทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่มีธรรมาภิบาล ดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี” เพื่อให้การพัฒนาประเทศ ในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 มุ่งสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” ภายใต้แนวปฏิบัติของ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เห็นควรกำหนดพันธกิจของการพัฒนาประเทศ ดังนี้

1. **พัฒนาคนให้มีคุณภาพ คุณธรรม นำความรอบรู้**อย่างเท่าทัน มีสุขภาวะที่ดี อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น ชุมชนที่เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี ภายใต้คุณภาพของความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2. **เสริมสร้างเศรษฐกิจให้มีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม** มุ่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถแข่งขันได้ มีภูมิคุ้มกันความเสี่ยงจากความผันผวนของสภาพแวดล้อมในยุคโลกาภิวัตน์ บนพื้นฐานการบริหารเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ มีระดับการออมที่พอเพียง มีการปรับโครงสร้างการผลิตและบริการบนฐานความรู้และนวัตกรรม ใช้จ่ายเงินของ ความหลากหลายทางชีวภาพและเอกลักษณ์ความเป็นไทย ควบคู่กับการเชื่อมโยงกับต่างประเทศ และการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และโลจิสติกส์ พลังงาน กฎกติกา และกลไกสนับสนุนการแข่งขันและกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม

3. **ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากร ธรรมชาติ และคุณภาพสิ่งแวดล้อม** สร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนเป็นธรรม และมีการสร้างสรรค์คุณค่า สนับสนุนให้ชุมชนมีองค์ความรู้และสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อคุ้มครองฐานทรัพยากร คุ้มครองสิทธิและส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากร ปรับแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนรักษาผลประโยชน์ของชาติจากข้อตกลงตามพันธกรณีระหว่างประเทศ

4. **พัฒนาระบบบริหารจัดการประเทศให้เกิดธรรมาภิบาลภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข** มุ่งสร้างกลไกและกฎระเบียบที่เอื้อต่อการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาสู่ทุกภาคี ควบคู่กับการเสริมสร้างความโปร่งใส สุจริต ยุติธรรม รับผิดชอบต่อสาธารณะ

มีการกระจายอำนาจและกระบวนการที่ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ สู่ความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ สังคม และการใช้ทรัพยากร

เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงที่ประเทศไทยจะต้องปรับตัวในอนาคต และเพื่อก้าวไปสู่วิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศที่พึงปรารถนาในระยะยาว การพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของการพัฒนาไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างโอกาสการเรียนรู้คู่คุณธรรม จริยธรรมอย่างต่อเนื่องที่ขับเคลื่อนด้วยการเชื่อมโยงบทบาทครอบครัว สถาบันศาสนาและสถาบันการศึกษา เสริมสร้างบริการสุขภาพอย่างสมดุลระหว่างการส่งเสริม การป้องกัน การรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพ และสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2. เพื่อเพิ่มศักยภาพของชุมชน เชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เป็นรากฐานการพัฒนาเศรษฐกิจคุณภาพชีวิตและอนุรักษ์ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน นำไปสู่การพึ่งตนเองและลดปัญหาความยากจนอย่างบูรณาการ

3. เพื่อปรับโครงสร้างการผลิตสู่การเพิ่มคุณค่า (Value Creation) ของสินค้าและบริการบนฐานความรู้และนวัตกรรม รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างสาขาการผลิตเพื่อทำให้มูลค่าการผลิตสูงขึ้น

4. เพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน (Safety Net) และระบบบริหารความเสี่ยงให้กับภาคการเงิน การคลัง พลังงาน ตลาดปัจจัยการผลิต ตลาดแรงงาน และการลงทุน

5. เพื่อสร้างระบบการแข่งขันด้านการค้าและการลงทุนให้เป็นธรรม และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศ รวมทั้งสร้างกลไกในการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาสู่ประชาชนในทุกภาคส่วนอย่างเป็นธรรม

6. เพื่อเสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพ ควบคู่กับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ และการดำรงชีวิตของคนไทยทั้งในรุ่นปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งสร้างกลไกในการรักษาผลประโยชน์ของชาติอย่างเป็นธรรมและอย่างยั่งยืน

7. เพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศสู่ภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน และขยายบทบาทขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควบคู่กับการเสริมสร้างกลไกและกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยให้เกิดผลในทางปฏิบัติต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ดังนี้

1. เป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคน ให้คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพ และมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้กับตนเองที่จะนำไปสู่ความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคมไทย โดยเพิ่มจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทยเป็น 10 ปี พัฒนากำลังแรงงานระดับกลางที่มีคุณภาพเพิ่มเป็นร้อยละ 60 ของกำลังแรงงานทั้งหมด และเพิ่มสัดส่วนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเป็น 10 คนต่อประชากร 10,000 คน พร้อมทั้งลดปัญหาอาชญากรรมลงร้อยละ 10 และกำหนดให้อายุคาดหมายเฉลี่ยของคนไทยสูงขึ้นเป็น 80 ปี ควบคู่กับลดอัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ใน 5 อันดับแรก คือ หัวใจ ความดันโลหิตสูง เบาหวาน หลอดเลือดสมอง และมะเร็ง นำไปสู่การเพิ่มผลิตภาพแรงงาน และลดรายจ่ายด้านสุขภาพของบุคคลลงในระยะยาว

2. เป้าหมายการพัฒนาชุมชนและแก้ปัญหาความยากจน พัฒนาให้ทุกชุมชนมีแผนชุมชนแบบมีส่วนร่วม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำแผนชุมชนไปใช้ประกอบการจัดสรรงบประมาณ ปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด และขยายโอกาสการเข้าถึงแหล่งทุน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และลดสัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลงเหลือร้อยละ 4 ภายในปี 2554

3. เป้าหมายด้านเศรษฐกิจ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีความสมดุลและยั่งยืน โดยให้สัดส่วนภาคเศรษฐกิจในประเทศต่อภาคการค้าระหว่างประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 75 ภายในปี 2554 สัดส่วนภาคการผลิตเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 15 ภายในปี 2554 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยร้อยละ 3.0-3.5 ต่อปี สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ไม่เกินร้อยละ 50 ความยืดหยุ่นการใช้พลังงานเฉลี่ยไม่เกิน 1 : 1 ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนเป็นร้อยละ 8 รวมทั้งลดสัดส่วนการใช้พลังงานต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งลดการใช้ น้ำมันในภาคการขนส่งให้เหลือร้อยละ 30 ของการใช้พลังงานทั้งหมด รายได้ของกลุ่มที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 20 แรกมีสัดส่วนไม่เกิน 10 เท่าของรายได้ของกลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ 20 ภายในปี 2554 และสัดส่วนผลผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

4. เป้าหมายการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม รักษาความอุดมสมบูรณ์ของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพโดยให้มีพื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 33 และต้องเป็นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 18 ของพื้นที่ประเทศ รักษาพื้นที่ทำการเกษตรในเขตชลประทานไว้ไม่น้อยกว่า 31,000,000 ไร่ และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการดำรงคุณภาพชีวิตที่ดีและไม่เป็นภัยคุกคามต่อระบบนิเวศ โดยรักษาคุณภาพน้ำในลุ่มน้ำต่างๆ และแหล่งน้ำธรรมชาติให้อยู่ในเกณฑ์พอใช้และดี รวมกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 85 คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน โดยเฉพาะฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM₁₀) ต้องมีค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมงไม่เกิน 120 มก./ลบ.ม. อัตราการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่อประชากรลดลงร้อยละ 5 จากปี 2546 คือไม่เกิน 3.5 ตัน/คนปี

ควบคุมอัตราการผลิตขยะในเขตเมืองไม่ให้เกิน 1 กก./คน/วัน และของเสียอันตรายจากชุมชนและอุตสาหกรรมได้รับการจัดการอย่างถูกต้องร้อยละ 80 ของปริมาณของเสียอันตรายทั้งหมด รวมทั้งให้มีระบบฐานข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพที่สมบูรณ์ระดับประเทศ 1 ระบบ

5. เป้าหมายด้านธรรมาภิบาล มุ่งให้ธรรมาภิบาลของประเทศดีขึ้น มีคะแนนภาพลักษณ์ของความโปร่งใสอยู่ที่ 5 ภายในปี 2554 ระบบราชการมีขนาดที่เหมาะสม และมีการดำเนินงานที่คุ้มค่าเพิ่มขึ้น ลดกำลังคนภาคราชการให้ได้ร้อยละ 10 ภายในปี 2554 ธรรมาภิบาลในภาคธุรกิจเอกชนเพิ่มขึ้น ท้องถิ่นมีขีดความสามารถในการจัดเก็บรายได้และมีอิสระในการพึ่งตนเองมากขึ้น และภาคประชาชนมีความเข้มแข็ง รู้สิทธิ หน้าที่ และมีส่วนร่วมมากขึ้นในการตัดสินใจและรับผิดชอบในการบริหารจัดการประเทศ รวมทั้งให้มีการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลในบริบทไทยเพิ่มขึ้นในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

2.1.4 นโยบายการศึกษาของรัฐบาล

2.1.4.1 เร่งรัดให้มีระบบและโครงสร้างทางการศึกษาที่มีคุณภาพเป็นประโยชน์ต่อประชาชนทั้งปวงอย่างแท้จริง

2.1.4.2 เน้นคุณภาพ ประสิทธิภาพและความเที่ยงธรรมในการบริหารจัดการศึกษา ประเภทและทุกระดับตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา

2.1.4.3 พัฒนาระบบเทคโนโลยีทางการศึกษาและเครือข่ายสารสนเทศเพื่อเพิ่มและกระจายโอกาสทางการศึกษาให้คนไทยทั้งในเมืองและชนบท

2.1.4.4 จัดให้มีวิทยาลัยชุมชน โดยเฉพาะในจังหวัดที่ขาดแคลนสถาบันอุดมศึกษา

2.1.4.5 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกฝ่ายร่วมรับผิดชอบการจัดการศึกษาและฝึกอบรมโดยรัฐเป็นผู้วางระบบ นโยบาย กำกับมาตรฐานคุณภาพ สนับสนุนและระดมทรัพยากรเตรียมความพร้อมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน เครือข่ายครอบครัวและอื่นๆ รวมทั้งการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการหรือทุพพลภาพและผู้ด้อยโอกาส

2.1.4.6 สนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

2.1.4.7 ส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการทางการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และการกีฬาในการศึกษาอบรมแก่เด็กและเยาวชน

2.1.4.8 ปฏิรูปการเรียนรู้โดยยึดหลักผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หลักการเรียนรู้ด้วยตนเอง และหลักการเรียนรู้ตลอดชีวิต เน้นพลังความคิดสร้างสรรค์ การสร้างนิสัยรักการอ่าน การจัดให้มีห้องสมุด ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนและสื่อการเรียนรู้ประเภทต่างๆ อย่างทั่วถึง

2.1.4.9 ส่งเสริมวิชาชีพครูให้มีศักดิ์ศรี เป็นที่ยอมรับนับถือ และไว้วางใจจากสาธารณชน รวมทั้งพัฒนาและผลิตครูที่มีคุณภาพและคุณธรรม

2.1.4.10 ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษา เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีวินัย รักงาน และทำงานเป็น

2.1.4.11 ให้โอกาสแก่ผู้สำเร็จการศึกษาภาคบังคับหรือมัธยมปลาย ผู้ว่างงาน และผู้สูงอายุได้ฝึกงานอย่างน้อย 1 อาชีพ พร้อมทั้งส่งเสริมให้เป็นผู้ประกอบการอิสระได้

2.1.4.12 ปฏิรูปการอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นและพัฒนาถึงระดับปริญญาตรี เพื่อตอบสนองต่อภาคเกษตร อุตสาหกรรมและการบริการ รวมทั้งสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เข้าฝึกทักษะในสถานประกอบการ

2.1.5 นโยบายปฏิรูปของกระทรวงศึกษาธิการ

2.1.5.1 ปฏิรูประบบการอาชีวศึกษา

2.1.5.2 ปฏิรูประบบการเรียนรู้

2.1.5.3 ปฏิรูประบบการบริหารจัดการ

2.1.5.4 ปฏิรูประบบครูและบุคลากร

2.1.5.5 ปฏิรูประบบการเงินและทรัพยากร

2.1.6 จุดเน้นของเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2.1.6.1 ผู้เรียนร้อยละ 80 วิชาอะไรก็ได้เรียนสาขาวิชานั้น

2.1.6.2 ปรับเปลี่ยนระบบและวิธีการรับนักศึกษาใหม่

2.1.6.3 ประกันคุณภาพการมีงานทำ

2.1.6.4 เพิ่มประสิทธิภาพการแนะแนวอาชีวศึกษา

2.1.6.5 สร้างงาน สร้างรายได้ ฝึกเป็นเจ้าแก

2.1.6.6 การเทียบโอน – ประสบการณ์ให้ผู้ใช้แรงงานและผู้ประกอบอาชีพ

2.1.6.7 มีช่องทางพิเศษสำหรับผู้เรียนเก่ง

2.1.6.8 ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมลงทุน

2.1.6.9 จัดโรงงานให้มีในโรงเรียน และจัดโรงเรียนให้มีในโรงงาน

2.1.7 ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการอาชีวศึกษา สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

2.1.7.1 วิสัยทัศน์ มุ่งมั่น พัฒนาการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สู่วิชาชีพเพื่อให้อุตสาหกรรมกับมาตรฐานสากล และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ

2.1.7.2 พันธกิจ

2.1.7.2.1 กำหนดมาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ สืบต้นแบบและนวัตกรรมอาชีวศึกษา คุณวุฒิวิชาชีพ มาตรฐานวิชาชีพ การเทียบโอนประสบการณ์และการรับรอง พร้อมทั้งกำกับดูแลให้เป็นไปตาม มาตรฐานที่กำหนด

2.1.7.2.2 ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานต่างๆ การแนะแนวอาชีพศึกษาและวิชาชีพ การกำหนดคุณวุฒิวิชาชีพ มาตรฐานวิชาชีพ การเทียบประสบการณ์ และการรับรองวุฒิ และการประกันคุณภาพภายใน

2.1.7.2.3 กำกับ ติดตาม คู่มือ การพัฒนาหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ สื่อต้นแบบและนวัตกรรมการศึกษา คุณวุฒิวิชาชีพ มาตรฐานวิชาชีพ การเทียบประสบการณ์ และการรับรองวุฒิ และการประกันคุณภาพภายใน

2.1.7.3 แผนกลยุทธ์

2.1.7.3.1 กลยุทธ์ที่ 1 จัดระบบการเรียนรู้ในลักษณะสหวิทยาการ

2.1.7.3.2 กลยุทธ์ที่ 2 กำหนดเกณฑ์มาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

2.1.7.3.3 กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาการจัดการการศึกษาด้านอาชีวศึกษาให้ครอบคลุมเชื่อมโยงทั่วถึง

2.1.7.3.4 กลยุทธ์ที่ 4 บูรณาการศาสตร์ในวิชาชีพให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างโลกการเรียนรู้และโลกการทำงาน

2.1.7.3.5 กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาระบบประกันคุณภาพการอาชีวศึกษาให้เข้มแข็ง

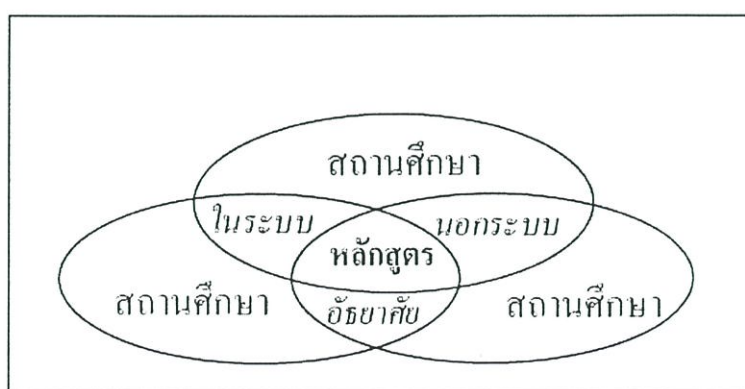
2.1.7.3.6 กลยุทธ์ที่ 6 เพิ่มศักยภาพบุคลากรและการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม

จากองค์ประกอบดังกล่าว คณะกรรมการดำเนินงานตามคำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภายได้ : โครงการเชิงปฏิบัติการจัดทำคู่มือการเทียบ โอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการอาชีวศึกษา ระดับ ปวช. และปวส. ซึ่งใช้วิธีบูรณาการองค์ประกอบตามกรอบแนวคิดของนักวิชาการ และผู้ที่มีประสบการณ์ภายในและต่างประเทศ ทั้งนี้ได้พยายามศึกษารวบรวมข้อมูลและพัฒนาปรับปรุงเป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามหลักการและวิธีการปฏิบัติเป็นรูปธรรม เพื่อนำไปสู่แนวทางปฏิบัติ สำหรับใช้เป็นคู่มือประกอบในการเปิดสอนระบบเทียบ โอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการอาชีวศึกษา ระดับ ปวช. และ ปวส. ในกับสถานศึกษาสังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 412 แห่ง และการเทียบขกลุ่มวิชา 2 ใน 3 และกลุ่มวิชาที่เหลือ 1 ใน 3 ตามโครงสร้างของหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยสอดคล้องกับระเบียบของสำนักมาตรฐานอาชีพและวิชาชีพ เพื่อขยายโอกาสการศึกษาด้านการอาชีวศึกษากับผู้ประกอบการอาชีพ และผู้เป็นเจ้าของ ในสถานประกอบการ จำนวน 3.2 ล้านคน สามารถนำไปสู่การพัฒนาเป็นมาตรฐานสากล ยังผลประโยชน์และตัวบ่งชี้วัดต่อการพัฒนาบุคคลและเศรษฐกิจ ของชาติไทยได้อย่างมั่นคงต่อไป

2.2 การศึกษาระบบเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา

2.2.1 กรอบการเทียบโอนผลการเรียน

การนำเสนอสาระสำคัญในส่วนของกรอบการเทียบโอนผลการเรียนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ชี้ให้เห็นถึงทางการเทียบโอนผลการเรียนเพื่อการศึกษาต่อเนื่องในภาพรวมทั้งหมด ซึ่งจะสัมพันธ์กันระหว่างรูปแบบการศึกษา หลักสูตร และสถานศึกษา จึงมีแนวการเทียบโอนผลการเรียนในรูปแบบการศึกษาเดียวกัน รูปแบบการศึกษาที่แตกต่างกัน หรือแนวการเทียบโอนผลการเรียนหลักสูตรเดียวกัน หลักสูตรที่แตกต่างกัน หรือแนวการเทียบโอนผลการเรียนระหว่างสถานศึกษาเดียวกับสถานศึกษาต่างกัน ที่สามารถเกิดการเทียบโอนขึ้นได้ในสภาพจริง เพื่อช่วยให้สถานศึกษาสามารถวิเคราะห์และกำหนดลักษณะการเทียบโอนผลการเรียนที่อาจเกิดขึ้นภายในสถานศึกษาได้อย่างครอบคลุมทุกรูปแบบ และทุกหลักสูตร เพื่อประโยชน์ในการกำหนดแนวปฏิบัติในการเทียบโอนผลการเรียนให้ถูกต้อง โปร่งใส ชัดเจน และยังประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ขอเทียบโอนผลการเรียน และเพื่อความสะดวกในการดำเนินของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง องค์กรประกอบที่เป็นส่วนสำคัญที่มีผลต่อการเทียบโอนผลการเรียน ได้แก่ รูปแบบการศึกษาและหลักสูตรการศึกษา รวมทั้งสถานศึกษาด้วย ซึ่งวิธีการพิจารณาเทียบโอนผลการเรียนจะต้องคำนึงถึงทั้งสามส่วนไปพร้อม ๆ กัน เนื่องจากผู้ที่เรียนตามหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งสามารถเลือกเรียนตามรูปแบบการศึกษาใดรูปแบบหนึ่งได้ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2545 : 1 – 2) ดังนั้นแนวทางการเทียบโอนผลการเรียนจึงกำหนดขึ้นเพื่อใช้ในกรณีที่มีการเปลี่ยนรูปแบบการศึกษา การเปลี่ยนหลักสูตร การย้ายสถานศึกษา หรือการเทียบจากประสบการณ์ทำงาน ซึ่งเป็นมิติที่ซับซ้อนกันทั้งสามด้าน ดังแสดงในภาพที่ 2.1

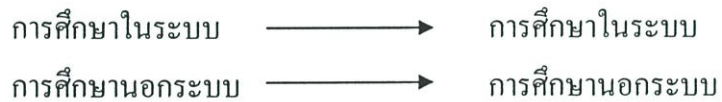

ภาพที่ 2.1 แสดงความสัมพันธ์ของการเทียบโอนผลการเรียนระหว่างรูปแบบการศึกษา หลักสูตร และสถานศึกษา

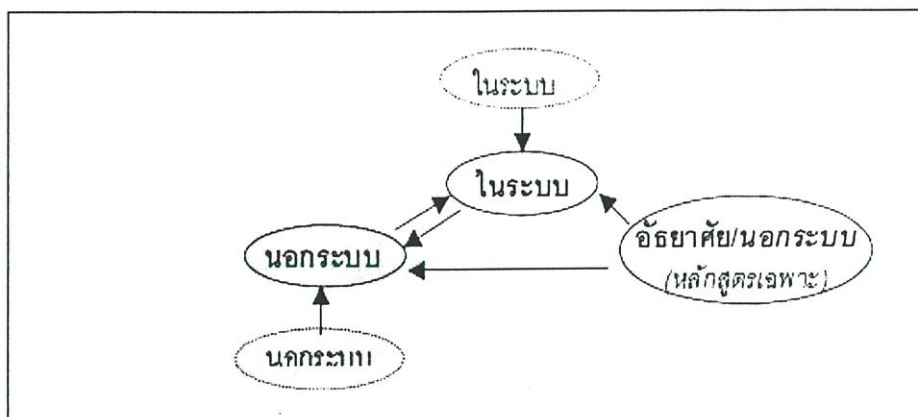
2.2.2 รูปแบบการศึกษา

การจัดการศึกษาได้จัด 3 รูปแบบ ได้แก่ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และ การศึกษาตามอัธยาศัย สถานศึกษาอาจจัดการศึกษารูปแบบใด รูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบ รูปแบบการศึกษาเป็นส่วนที่สัมพันธ์กับหลักสูตรและสถานศึกษา ผู้ขอเทียบโอนผลการเรียนอาจ มีผลการเรียนหรือผลการเรียนรู้จากการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ผลการเรียนจากการศึกษาใน ระบบในสถานศึกษา จากศูนย์การเรียน เช่น การจัดการศึกษาโดยครอบครัว (Home School) ผลการเรียนรู้อื่นที่ไม่ได้มาจากแหล่งการเรียนรู้ที่เป็นสถานศึกษาไม่มีหลักสูตร ผลการเรียนรู้อื่นจาก ประสบการณ์การทำงานของแรงงานไทยทั้งในประเทศที่ไปทำงานต่าง ๆ ประเทศ การฝึกอาชีพ จากสถานประกอบการ ผลการเรียนรู้อื่นจากการดำเนินชีวิตหรือที่เรียกว่าผลการเรียนรู้จากการศึกษา แบบไม่เป็นทางการ การเทียบโอนผลการเรียนที่ยึดตามรูปแบบการศึกษา แบ่งได้ 2 กลุ่ม ดังนี้

1. การเทียบโอนผลการเรียนระหว่างรูปแบบเดียวกัน ได้แก่

2. การเทียบโอนผลการเรียนระหว่างรูปแบบต่างกัน ได้แก่

ภาพที่ 2.2 แสดงความเชื่อมโยงของรูปแบบการศึกษาที่สามารถเทียบโอนผลการเรียนได้

การเทียบโอนผลการเรียนรู้ สามารถดำเนินการได้ 2 ลักษณะ คือการเทียบโอนความรู้ และประสบการณ์จากการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย และการเทียบโอนผลการเรียนรายวิชา กลุ่มวิชา จากการศึกษาในและนอกระบบ

การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เข้าสู่หน่วยกิต ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สามารถดำเนินการได้ทุกหมวดวิชา โดยเทียบโอนได้ไม่เกิน 2 ใน 3 ของจำนวนหน่วยกิตตามโครงสร้างหลักสูตร สำหรับรายวิชาที่ เรียนจากหลักสูตรอื่นของกระทรวงศึกษาธิการที่อยู่ในระดับเดียวกันหรือเทียบเท่า และยังไม่จบ หลักสูตรสามารถนำผลการเรียนมาเทียบโอนได้ โดยปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่า ด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่กำหนดไว้

ประโยชน์ของการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เข้าสู่หน่วยกิต มีประโยชน์ในด้าน ต่าง ๆ ดังนี้

1) ด้านผู้เรียน

- 1.1) ลดการเรียนซ้ำในรายวิชา กลุ่มวิชาที่มีประสบการณ์แล้ว
- 1.2) การเรียนในชั้นเรียนน้อยลง ลดเวลาการเดินทาง
- 1.3) ประหยัดค่าใช้จ่าย
- 1.4) ผู้เรียนสนใจเรียนหรือฝึกอบรมในระบบมากขึ้น
- 1.5) ผู้ที่เรียนไม่จบการศึกษาในระบบมีโอกาสเลือกเรียนได้ตามความต้องการ
- 1.6) เมื่อสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรวิชาชีพ สามารถนำไปใช้เข้ากับการทำงาน

หรือเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น

2) ด้านหลักสูตร

2.1) การบริหารหลักสูตร ระบบการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์งานอาชีพเข้าสู่ หน่วยกิตช่วยให้รัฐบาลประหยัดค่าใช้จ่ายต่อหัว เช่น ค่าวัสดุและประเมินผล ค่าวัสดุฝึก เป็นต้น

2.2) หลักสูตรต้องกำหนดสมรรถนะ (Competency based curriculum) ทำให้ผู้สำเร็จ การศึกษามีความรู้และประสบการณ์ ปฏิบัติงาน ได้ตรงความต้องการของสถานประกอบการหรือนายจ้าง

3) ด้านธุรกิจ

3.1) การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์งานอาชีพช่วยให้ นายจ้าง ลูกจ้างมีการตกลง กันเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและวิธีประเมินผลงานอย่างมีประสิทธิภาพ

3.2) สถานประกอบการจะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพของ ลูกจ้าง พนักงานที่มีคุณภาพตามหลักสูตรการศึกษาในระบบ

3.3) สถานประกอบการหรือหน่วยงานของทางราชการหรือผู้ประกอบการอาชีพอิสระ ไม่ต้องเสียเวลา ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมบุคลากรใหม่

4) ด้านอื่น ๆ

4.1) บุคลากรของสถานประกอบการหรือหน่วยงานของทางราชการหรือผู้ประกอบการ อาชีพอิสระตระหนักในการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะตลอดเวลา

4.2) การเรียนรู้การฝึกเฉพาะด้านที่จำเป็นต่องานในหน้าที่ช่วยประหยัดเวลาได้

4.3) บุคลากรมีความกระตือรือร้นเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ และพัฒนาทักษะที่ขาดแคลนส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติโดยรวม

4.4) สถานประกอบการสามารถสร้างงานผลิตงานได้ตามความต้องการของลูกค้า

ในกรณีที่ต้องการสำเร็จการศึกษาหรือฝึกอบรมให้เร็วขึ้น หรือไม่ต้องการเรียนในชั้นเรียน สามารถของประเมินความรู้ตามรายวิชาหรือกลุ่มวิชาในหลักสูตรได้ ถ้าผู้ขอเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดไว้ สามารถเทียบเป็นหน่วยกิตได้ โดยไม่ต้องเรียนในรายวิชาหรือกลุ่มวิชานั้น

หลักเกณฑ์การขอประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ คุณสมบัติของผู้ขอรับการประเมิน ต้องเป็นนักเรียน นักศึกษา ในสถานศึกษาที่เปิดสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และจะต้องมีพื้นความรู้และประสบการณ์ ในรายวิชา หรือกลุ่มวิชาที่ขอประเมิน โดยมีหลักฐานที่แสดงถึงความรู้และประสบการณ์

เงื่อนไขการขอรับการประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เข้าสู่หน่วยกิต ให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ดังนี้

1) นักเรียน นักศึกษาลงทะเบียนเพื่อประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ได้ไม่เกิน 2 ใน 3 ของจำนวนหน่วยกิตตามโครงสร้างของหลักสูตร .

2) นักเรียน นักศึกษา ที่มีประสบการณ์ในงานอาชีพ หรือฝึกงานในสถานฝึกอาชีพหรือทำงานอาชีพอยู่แล้ว หรือมีความรู้ในรายวิชาตามหลักสูตรดังกล่าวก่อนเข้าเรียนหรือ เข้าเรียนแล้วแต่ขอไปเรียน หรือฝึกปฏิบัติในสถานฝึกอาชีพ จะขอประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เพื่อยกเว้นการเรียนรายวิชานั้นๆ ได้ นักเรียน นักศึกษาที่ประเมินแล้วไม่ผ่านเกณฑ์ขอประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในภาคเรียนนั้นอีกไม่ได้ แต่สามารถลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนนั้นได้ หรือสามารถขอรับคำแนะนำจากคณะกรรมการเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการขอรับการประเมินในภาคเรียนต่อไป

วิธีการขอประเมินเพื่อเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ ดำเนินการดังนี้

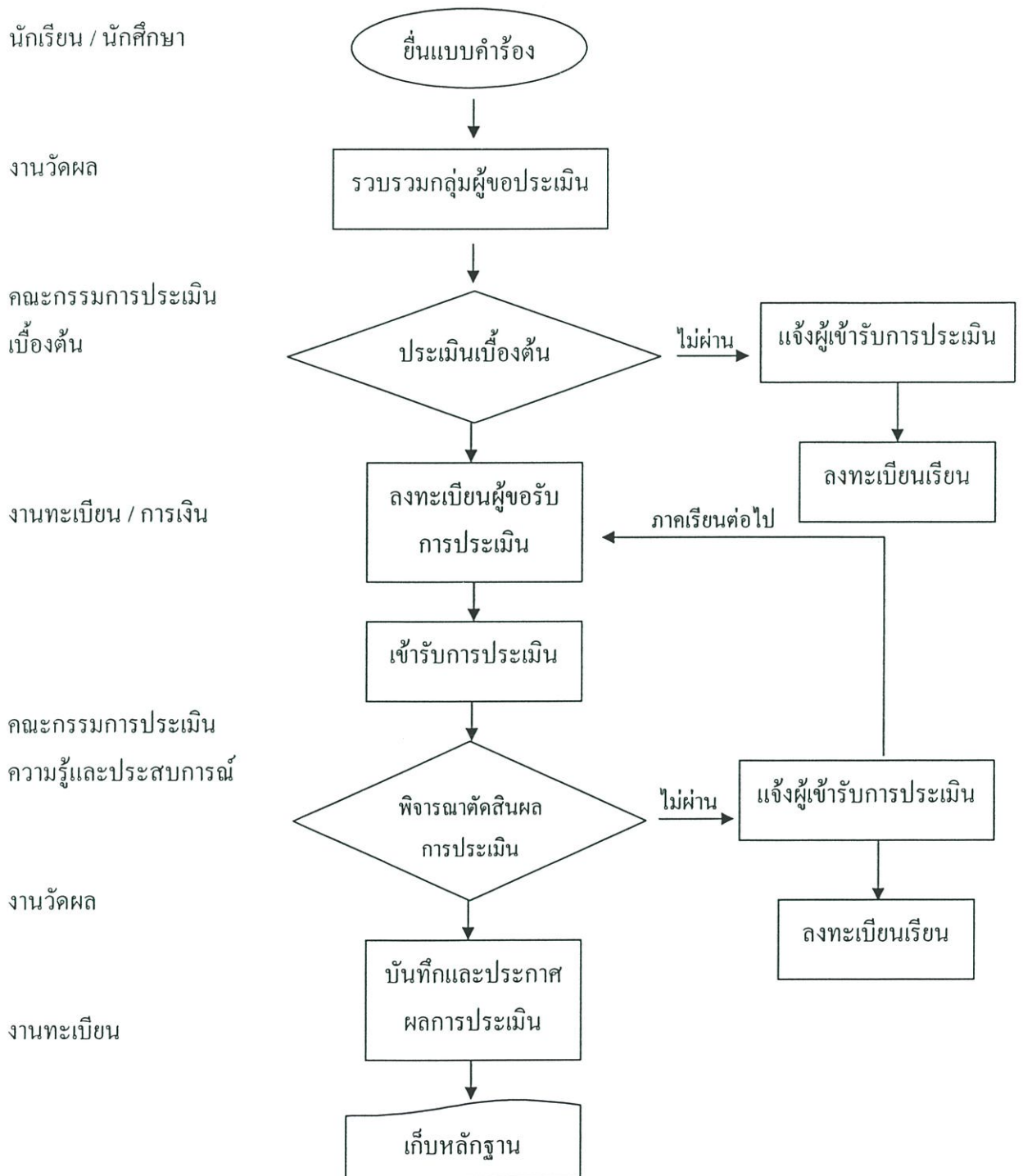
การประเมินเบื้องต้น เมื่อพิจารณาจากหลักฐานที่ทางราชการและหรือสถานประกอบการ ออกให้ เช่น ใบสำคัญ วุฒิบัตร เกียรติบัตร หนังสือรับรองของสถานประกอบการ รางวัล ฯลฯ โดยหลักฐานต้องมีอายุไม่เกิน 5 ปี นับถึงวันขอประเมิน หรือให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา ถ้าเป็นหลักฐานที่ภาคเอกชนออกให้ต้องเป็นภาคเอกชนที่ประกอบการถูกต้องตามกฎหมาย รายวิชา

หรือกลุ่มวิชาที่เสนอขอให้ประเมินจะต้องมีจำนวนชั่วโมงปฏิบัติ และหรือฝึกอบรมไม่น้อยกว่าจำนวน ชั่วโมงของรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และมีสมรรถนะ หรือเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับรายวิชา กลุ่มวิชา ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 การประเมินความรู้และประสบการณ์ ใช้วิธีการและเครื่องมือประเมินที่ หลากหลายตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรที่ขอประเมิน โดยคณะกรรมการประเมินเป็นผู้ดำเนินการ และสำหรับการตัดสินผลการประเมินและการให้ค่าระดับ ผลการประเมิน ให้ตัดสินผลการประเมินเป็นรายวิชาตามรายวิชาในหลักสูตร ต้องได้คะแนนจาก การประเมินเพื่อเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ เข้าสู่หน่วยกิตไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 แต่ละรายวิชา ที่ขอประเมิน ถ้ามีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ให้ทำการประเมินทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติบางส่วน อาจประเมินเช่นเดียวกับการประเมินผลการเรียนในสถานศึกษาปกติ และเวลาที่ใช้ในการประเมิน ต้องไม่น้อยกว่าเวลาเรียนต่อสัปดาห์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรืออยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา และให้ใช้ค่าตัวเลขแสดงค่าระดับผลการเรียน ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผล การเรียนตามหลักสูตรที่ขอประเมินเทียบ โอนความรู้และประสบการณ์

เกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียน

- 1) ในภาคเรียนแรกที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักเรียน นักศึกษา ให้นักเรียน นักศึกษายื่นคำร้อง พร้อมหลักฐานการศึกษา หรือใบแสดงผลการเรียนที่ประสงค์จะขอเทียบโอนตามระยะเวลาที่สถาน ศึกษากำหนด สำหรับในภาคเรียนอื่นสถานศึกษาสามารถอนุญาตให้นักเรียน นักศึกษาไปเรียนรายวิชา จากสถานศึกษาแห่งอื่นและรับ โอนผลการเรียนได้ในกรณีที่สถานศึกษาไม่สามารถเปิดสอนรายวิชาใดได้
- 2) ให้หัวหน้าสถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการการเทียบ โอนผลการเรียนจำนวนไม่น้อย กว่า 3 คน โดยคณะกรรมการประกอบด้วย ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้างานหลักสูตร และการสอน หัวหน้างานวัดผลและประเมินผลการศึกษา และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ
- 3) ผู้ขอเทียบ โอนผลการเรียนจะสำเร็จการศึกษาได้ต้องลงทะเบียนเรียนและมีเวลาใน สถานศึกษาแห่งนั้นไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน ตามหลักสูตรที่ขอเทียบ โอน
- 4) อายุของผลการเรียน ที่จะนำมาขอเทียบ โอนผลการเรียนนั้น ให้อยู่ในดุลยพินิจของ คณะกรรมการการเทียบ โอนผลการเรียน ทั้งนี้ให้พิจารณาจากพื้นฐานธรรมชาติวิชา ความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์และสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน
- 5) การเทียบโอนผลการเรียน ให้คณะกรรมการเทียบ โอนผลการเรียนดำเนินการพิจารณา จากหลักฐานการศึกษาที่นำมาแสดงเพื่อขอเทียบ โอนผลการเรียนตามวิธีการเทียบ โอนผลการเรียน
- 6) ผลการเรียนที่ได้รับการเทียบ โอนให้คงผลการเรียนตามหลักฐานเดิมที่ปรากฏ หรือ ให้ผลการเรียนใหม่ที่ได้จากการประเมิน แต่ต้องไม่สูงกว่าผลการเรียนเดิม
- 7) ให้สถานศึกษาเป็นผู้อนุมัติผลการเรียน

ขั้นตอนการประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์

ภาพที่ 2.3 แสดงขั้นตอนการประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ (คู่มือการเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส.. 2547 : 6)

2.2.3 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา

หลักสูตรของกรมอาชีวศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ และทักษะเพื่อที่จะให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยมีจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ไว้ดังนี้

2.2.3.1 เพื่อให้มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญ สำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม หรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทนต่อการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาการและเทคโนโลยีต่างๆ ที่เกิดขึ้น

2.2.3.2 เพื่อให้มีทักษะในงานอาชีพระดับผู้ชำนาญเฉพาะทาง สามารถนำไปประกอบอาชีพและพัฒนางานอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

2.2.3.3 เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจ และมั่นใจในงานอาชีพ รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี

2.2.3.4 เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีนิสัยใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการจัดการ การตัดสินใจ และการแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ๆ มาพัฒนาตนเอง พัฒนางาน

2.2.3.5 เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม ขยัน ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพกายใจสมบูรณ์แข็งแรง

2.2.3.6 เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงามทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนักในปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม

2.2.3.7 เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การศึกษานับว่าเป็นปัจจัยที่ 5 ของชีวิต ถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะช่วยในการแก้ปัญหาในการดำรงชีวิตของบุคคลในทุกๆ ด้าน ดังนั้นในการจัดการศึกษาจึงต้องมุ่งเน้นคุณภาพเพื่อให้คนมีชีวิตอย่างมีความสุข การจัดการศึกษาจะบรรลุเป้าหมายได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับเกณฑ์สำคัญที่ใช้ในการตัดสินคุณภาพในการศึกษาส่วนหนึ่งก็คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งมีผู้ให้ความหมายดังนี้

ศศิธร ศรีวิเชียร (2539 : 31) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการแสดงออกซึ่งความสำเร็จของบุคคลในการเข้าถึงความรู้ใด ๆ ซึ่งสามารถวัดด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทั่วไป

สนทยา เขมวิทนต์ (2542 : 6) ได้ให้ความหมายของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ หรือความสามารถของบุคคลที่ได้มาจากการเรียนรู้ โดยสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาหรือศึกษาต่อเนื้อได้ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์

เมธี ธรรมวัฒนา (2544 : 14) อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ หรือความสามารถของบุคคลอันได้มาจากการเรียนรู้ และความสามารถในการนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหา และศึกษาต่อได้ ซึ่งสามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือหรือแบบทดสอบ

วรรณิ อังสิทธิพูนพร (2544 :12) ได้ให้ความหมายของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะ และความสามารถของบุคคลที่พัฒนาการดีขึ้น อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วยความสามารถทางสมอง ความรู้ ทักษะ ความรู้สึก ค่านิยมต่าง ๆ ความสัมฤทธิ์ ผลนี้อาจจะทดสอบจะทดสอบได้ด้วยแบบทดสอบวัดผลการเรียนที่ใช้กันทั่วไป เช่น ในการสอบซ่อม การสอบกลางปี การสอบประจำเดือน หรือประจำปี เป็นต้น

สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือความสามารถของบุคคล ที่ได้จากการเรียนรู้ โดยสามารถนำความรู้ ความสามารถไปใช้แก้ปัญหาหรือศึกษาต่อเนื้อได้ ซึ่งสามารถวัดด้วยเครื่องมือหรือแบบทดสอบ ดังนั้นจึงถือได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเรื่องสำคัญที่จะนำไปในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพราะประสิทธิภาพของการเรียนการสอนก็คือ ความสำเร็จของหลักสูตรนั่นเอง

2.3.2 ทฤษฎีแนวคิดที่เกี่ยวข้องของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Prescott (1961 : 14 – 16) ได้สรุปองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านร่างกาย ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพของร่างกาย ข้อบกพร่องทางร่างกาย และลักษณะทางของร่างกาย
2. องค์ประกอบด้านความรัก ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตร ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น
3. องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเป็นอยู่ของครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมทางบ้านและฐานะทางบ้าน เป็นต้น
4. องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน ได้แก่ ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับเพื่อนวันเดียวกัน
5. องค์ประกอบด้านพัฒนาการแห่งตน ได้แก่ สถิติปัญญา ความสนใจ เจตคติและแรงจูงใจ

6. องค์ประกอบด้านการปรับตัว ได้แก่ ปัญหาการปรับตัว การแสดงอารมณ์

Klausmeir (1961 : 28 – 29) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นตัวกำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่นักเรียนจะประสบความสำเร็จ หรือความล้มเหลวในชีวิตว่านอกจากจะเกิดจากตัวนักเรียนและครูผู้สอนแล้วยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น

ครอบครัวยังสิ่งแวดล้อมและการศึกษาส่วนตัวของนักเรียน ซึ่ง Klausmeir ได้เสนอรูปแบบขององค์ประกอบเหล่านี้ได้ 6 ประการคือ

1. คุณลักษณะผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อมทางด้านสมอง สติปัญญา ร่างกายและความสามารถทางด้านทักษะของร่างกาย
 2. คุณลักษณะทางด้านจิตใจ ได้แก่ ความสนใจ แรงจูงใจ เจตคติและค่านิยมความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ความเข้าใจในสถานการณ์ อายุ และเพศ
 3. คุณลักษณะของผู้สอน ได้แก่ สติปัญญา ความรู้ในวิชาที่สอน การพัฒนาความรู้ ทักษะทางร่างกาย ลักษณะทางจิตใจ สุขภาพ ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง อายุและเพศ
 4. พฤติกรรมระหว่างผู้สอนกับนักเรียน ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการเรียนการสอนคือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความคิด วิธีการที่ครูนำมาสอน ทักษะทางร่างกายกับความรู้สึกร่วมกัน ได้แก่ โครงสร้างเจตคติ ความสามัคคี และการเป็นผู้นำ
 5. คุณลักษณะของพฤติกรรมเฉพาะตัว ได้แก่ การตอบสนอง เครื่องมือและอุปกรณ์
 6. แรงผลักดันภายนอก ได้แก่ ครอบครัว สิ่งแวดล้อม และอิทธิพลทางศิลปวัฒนธรรม
- Bloom (1976:167 – 169) ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของผู้เรียนและการเรียน สรุปได้ว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 3 ตัวแปรคือ

1. ตัวแปรที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึง การเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนและมีมาก่อนการเรียน
2. ตัวแปรที่เกี่ยวกับลักษณะทางด้านจิตพิสัย (Affective Entry Characteristic) หมายถึง สถานการณ์ที่ผู้เรียนแสดงออก เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ ได้แก่ ความสนใจและเจตคติต่อเนื้อหาที่เรียน ในโรงเรียน การยอมรับ ความสามารถ และบุคลิกภาพ
3. คุณภาพการสอน (Quality of Instruction) หมายถึง ประสิทธิภาพซึ่งผู้เรียนจะได้รับผลสำเร็จในการเรียนรู้ ซึ่งได้แก่ การได้รับคำแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อผิดพลาด และการรู้ผลสะท้อนกลับของการกระทำว่าถูกต้องหรือไม่

Carroll (1971 : 33) ได้เสนอแบบจำลองของการเรียนรู้ในระบบโรงเรียน (Model of School Learning) ว่าประกอบด้วยองค์ประกอบภายนอก และองค์ประกอบภายใน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

องค์ประกอบภายในมี 3 ประการคือ

1. ความถนัดทางการเรียน เป็นความสามารถเฉพาะของแต่ละบุคคลที่สามารถจะเรียนได้ดีในบางวิชา
2. ความสามารถที่จะเข้าใจคำสอน ซึ่งเป็นส่วนผสมผสานกันระหว่างความรู้ปัญญาทั่วไปและความเข้าใจภาษา เป็นความสามารถที่จะเรียนรู้ได้เร็วเข้าใจคำอธิบายของครู สามารถตอบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชานั้นๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว

3. การอุทิศเวลาให้กับการเรียนรู้ เป็นความพยายามของผู้เรียนที่จะทุ่มเทความเข้าใจ ความสนใจ และเวลาให้กับการเรียนรู้อย่างจริงจัง

องค์ประกอบภายนอกมี 2 ประการคือ

1. ความเหมาะสมของระยะเวลาที่โรงเรียนจัดการศึกษาให้เป็นไปตามความสามารถของแต่ละบุคคล คือ จัดระยะเวลาให้เหมาะสมกับการเรียนในวิชานั้น เช่น ไม่จัดเวลาเรียนคณิตศาสตร์ติดต่อกันเกินกว่าหนึ่งคาบ หรือไม่จัดเวลาเรียนให้นักเรียนมากเกินไปจนนักเรียนไม่สามารถที่จะรับได้ เป็นต้น

2. ประสิทธิภาพในการสอน เป็นประสิทธิผล ซึ่งผู้เรียนจะได้รับผลสำเร็จในการเรียน ซึ่งเป็นผลจากครูผู้สอนและการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหาร

Association for Supervision and Curriculum Development (ASCD) (อ้างใน สุนันท์ สังข์อ่อง. 2531 : 95) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน คือ ลักษณะผู้เรียนและบรรยากาศการเรียนการสอน

1. ลักษณะที่ผู้เรียนต้องตระหนักถึง

1.1 ตัวแปรทางกายภาพ ได้แก่ อายุ เพศ ชนชั้นทางสังคม ระดับวุฒิภาวะ

1.2 ตัวแปรทางจิตวิทยา ได้แก่ ระดับการพัฒนาการทางสติปัญญา ผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนแบบการคิด มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2. ลักษณะบรรยากาศการเรียนการสอน

2.1 ตัวแปรทางกายภาพ ได้แก่ เวลา สถานที่ ขนาดห้องเรียน บรรยากาศในห้องเรียน

2.2 ตัวแปรด้านเนื้อหา ได้แก่ ลักษณะเนื้อหา สื่อการเรียน การลำดับเนื้อหา

2.3 ตัวแปรด้านพฤติกรรมของครู ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู เทคนิคการจัดการ

2.4 ตัวแปรด้านบุคลิกภาพของครู ได้แก่ ลักษณะที่เป็นมิตร อบอุ่น การใช้วินัย

จากทฤษฎีแนวคิดที่กล่าวมาทั้งหมดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งแต่ละทฤษฎีมีแนวทางการคิดที่แตกต่างกันไป ดังนั้นจะเห็นว่าตัวแปรต่างๆ ที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีอยู่หลากหลายจึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเรื่องที่ได้รับความสนใจอย่างมากในวงการศึกษ โดยนักการศึกษาทั้งหลายถือว่า เป็นหน้าที่สำคัญในการค้นคว้าหาความรู้เพื่อที่จะตอบปัญหาในเรื่องของความสำเร็จและความล้มเหลวทางการเรียน พร้อมกับประยุกต์ความรู้ที่ได้ไปใช้ช่วยเหลือและป้องกันปัญหาที่มีผลต่อการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด Carroll (1971 : 326) โดยที่ตัวแปรที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ดังนี้

2.4.1 เพศ

เพศกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น โดยทั่วไปแล้วความสามารถทางสติปัญญาของเพศชาย และเพศหญิงมีพอ ๆ กัน แต่จากการศึกษาวิจัยพบว่า ระบบของสังคมไทยมีการอบรมเลี้ยงดูเด็กหญิง และเด็กชายต่างกัน กล่าวคือ มักจะอบรมให้ผู้หญิงปฏิบัติตนอยู่ในกรอบประเพณี มีความเชื่อและปฏิบัติตาม มีความต้องการความช่วยเหลือสูงกว่าเพศชาย นอกจากนี้ลักษณะและธรรมชาติของเพศชายซึ่งมักจะแข็งแรงกว่า และสามารถช่วยเหลือตนเองได้ น่าจะทำให้วิธีการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เพศต่างกันมีความแตกต่างกันด้วย

ในระดับอุดมศึกษา ได้มีผู้วิจัยหลายท่านศึกษาพบว่า เพศเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือการสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังเช่นอวยชัย วยสุวรรณ (2521 : 50) ได้ศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา จำนวน 238 คน ผลการวิจัยพบว่า เพศเป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ พูนทรัพย์ วงษ์พาณิชย์ (2537 : 47) ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรี ของบุคลากรทางการศึกษาและครูประจำการ ในวิทยาลัยครู กรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรทางการศึกษาและครูประจำการที่เรียนระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2522 ของวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร จำนวน 509 คน ผลการวิจัยพบว่า เพศเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษาจะเห็นได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีผู้วิจัยพบว่า นักเรียน นักศึกษา ที่มีเพศต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ดังเช่น การศึกษาของสุวิทย์ สมานมิตร ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยศึกษาเฉพาะกรณีผลการศึกษพบว่า เพศเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแตกต่างกันและผลปรากฏว่า นักศึกษาหญิงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาชาย

2.4.2 พื้นความรู้เดิม

เมื่อกล่าวถึงการสอนกิจกรรมส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นไปที่ผู้สอน ซึ่งในสภาพการเรียนการสอนมีอยู่สามส่วน คือ ส่วนของผู้สอน ส่วนของผู้เรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยเฉพาะในส่วนของผู้เรียน ข้อมูลส่วนตัวและพื้นความรู้เดิมของผู้เรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่ผู้สอนจะต้องศึกษาอย่างละเอียด ข้อมูลนี้จะเป็นส่วนกำหนดในการจัดระบบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ตรงกับความต้องการ ความสามารถ ความสนใจของผู้เรียนและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียน ในหลักสูตร ซึ่งในส่วนของการใช้ข้อมูลพื้นความรู้เดิมในการคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาต่อ เกรดเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาก็เป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาตัดสิน โดยมุ่งหวังว่าเกรดเฉลี่ยสะสมที่ผ่านมาใช้พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ ซึ่งพื้นความรู้เดิมจะเป็นส่วนที่จะสามารถส่งเสริมการเรียนของนักศึกษาได้ในลักษณะของการถ่ายโยงการเรียนรู้ดังที่

Slavin (1994 : 2547) ได้ให้ความหมายว่า การถ่ายโอนการเรียนรู้ หมายถึง การประยุกต์ใช้ความรู้ที่เรียนมาจากสถานการณ์หนึ่ง ไปใช้เรียนรู้ในสถานการณ์ใหม่

สุรางค์ โควงตระกูล (2533 : 288) ได้ให้ความหมายว่า การถ่ายโอนการเรียนรู้หมายถึง การนำเอาสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่หรือการเรียนรู้ในอดีตที่เอื้อต่อการเรียนรู้ใหม่

มาลี จุฑา (2543 : 142) กล่าวว่า การถ่ายโอนการเรียนรู้มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของบุคคล เพราะผู้เรียนสามารถนำความรู้เดิมมาสัมพันธ์กับความรู้ใหม่ได้ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้บทเรียนใหม่ได้รวดเร็วขึ้น โดยการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning) หมายถึงการนำผลการเรียนรู้จากสถานการณ์หนึ่งไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับอีกสถานการณ์หนึ่ง เช่น การนำผลการเรียนรู้เรื่องคูณและหารไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้เรื่องบัญญัติไตรยางศ์ทำให้การเรียนรู้ง่ายขึ้นเป็นต้น โดยการถ่ายโอนการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

การถ่ายโอนทางบวก (Positive Transfer) เป็นการนำผลการเรียนครั้งก่อนมาสนับสนุนการเรียนรู้ครั้งใหม่ให้ได้ผลดีและง่ายขึ้น

การถ่ายโอนทางลบ (Negative Transfer) เป็นการนำผลการเรียนครั้งก่อนมาเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ครั้งใหม่ ทำให้เรียนรู้ช้าลง

โดยมีองค์ประกอบที่มีผลต่อการถ่ายโอนการเรียนรู้ สรุปได้ดังนี้

1. ระดับความรู้ของผู้เรียน ถ้าผู้เรียนมีระดับความรู้สูงย่อมส่งผลดีต่อการถ่ายโอนการเรียนรู้
2. ความคล้ายคลึงกันของบทเรียน เช่น ผู้เรียนรู้วิธีขับขี้อุปกรณ์แล้ว จะช่วยให้การเรียนรู้วิธีขับขี้อุปกรณ์ได้เร็วขึ้น
3. ความสมบูรณ์ของความคิดรวบยอด ถ้าผู้เรียนได้เรียนรู้บทเรียน โดยมีความสมบูรณ์ของความคิดรวบยอด จะช่วยในการเรียนรู้เรื่องราวที่เกี่ยวข้องได้ดีขึ้น
4. การนำไปประยุกต์ใช้ถ้าผู้เรียนรู้วิธีการนำไปประยุกต์ใช้ในเหตุการณ์ได้จะช่วยในการถ่ายโอนการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

กัลยา อินทรสาร (2540)[Online] ได้ทำการวิจัยองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาลำปาง การประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ได้จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ได้จำนวน 353 คน พบว่าพื้นฐานความรู้เดิมสามารถพยากรณ์เปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 26.77

มาณี เกียรติกุลวัฒนา (2541 : 104) ได้ทำการศึกษาระดับปริญญาโทที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรศิลปศึกษาชั้นกลาง วิทยาลัยช่างศิลป์ พบว่า ตัวแปรระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นตัวแปรที่มีค่าความสัมพันธ์ในทางบวกและมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณสูงสุด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิทยาลัยช่างศิลป์

ศุภวรรณ พันธุ์ภักดี (2542 : 63) ได้ทำการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ผลการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกและพยากรณ์ผลการเรียนรวมด้านความสามารถเชิงปฏิบัติการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงสรุปได้ว่า พื้นความรู้เดิมมีความสัมพันธ์และอาจจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ดังนั้นปัจจัยพื้นความรู้เดิมจึงเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่ควรได้รับการพิจารณาในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

2.4.3 อาชีพของนักศึกษา

ฮอลแลนด์ (ฮ้างโน สุนันท์ สังข์อ่อน. 2531 : 99) ได้ตั้งทฤษฎีการเลือกอาชีพ โดยมีความคิดพื้นฐาน 4 ประการ ดังนี้

1. บุคลิกภาพทั่วไปแบ่งได้หกลักษณะตามความสนใจอาชีพประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คืองานช่างฝีมือกลางแจ้ง งานวิทยาศาสตร์และเทคนิค งานบริการศึกษาและสังคม งานสำนักงาน และเสมียน งานจัดการและการค้าขาย งานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม บุคลิกภาพแต่ละลักษณะเป็นผลจากการประจาสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมต่าง ๆ กับแรงผลักดันส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย สักดิ์ตระกูล บิดามารดา ระดับชั้นทางสังคม และสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ประสบการณ์เหล่านี้จะก่อให้เกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ และความรู้สึกนี้จะกลายเป็นความสนใจ และจากความสนใจจะนำไปสู่ความสามารถเฉพาะ ท้ายที่สุดความสนใจและความสามารถเฉพาะจะกำหนดให้บุคคลคิดรับรู้ และแสดงเอกลักษณ์ของตน

2. สิ่งแวดล้อมของบุคคลก็แบ่งได้เป็นหกอย่าง ตามความสนใจอาชีพประเภทต่าง ๆ ข้างต้นเช่นเดียวกัน สิ่งแวดล้อมแต่ละอย่างนี้ถูกรอบงำ โดยบุคลิกภาพและสิ่งที่แสดงให้เห็นถึง ปัญหาและความกดดันบางประการ และโดยเหตุผลที่บุคลิกภาพต่างกัน ทำให้ความสนใจและความถนัดต่างกันด้วยบุคคล จึงมีแนวโน้มที่จะหันเข้าหาบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตน ดังนั้นบุคคลในกลุ่มเดียวกันมักมีอะไรคล้าย ๆ กัน

3. บุคคลจะค้นหาสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้เขาได้ฝึกทักษะ และใช้ความสามารถของเขาทั้งยังเปิดโอกาสให้เขาแสดงทัศนคติ ค่านิยม และบทบาทของเขา

4. พฤติกรรมของบุคคลถูกกำหนดโดยบุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อม ด้วยเหตุนี้เมื่อเราทราบบุคลิกภาพ และสิ่งแวดล้อมของบุคคล ก็จะทำให้ทราบถึงผลที่จะติดตามมาด้วย ซึ่งได้แก่การเลือกอาชีพ การเปลี่ยนงาน ความสำเร็จในอาชีพ ความสามารถเฉพาะ พฤติกรรมทางการศึกษา และสังคมนอกจากแนวคิดพื้นฐาน 4 ประการข้างต้นแล้วฮอลแลนด์ ยังมีแนวคิดปลีกย่อยเพิ่มเติมอีก 4 ประการคือ

1. ความสอดคล้องต้องกัน (Consistency) บุคลิกภาพบางลักษณะมีความสอดคล้องต้องกัน เช่น บุคลิกภาพของผู้ที่มีความสนใจอาชีพประเภทงานฝีมือและกลางแจ้ง กับบุคลิกภาพของผู้ที่มีความสนใจอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. ความแตกต่าง (Differentiation) โดยปกติบุคคลจะมีบุคลิกภาพเด่นชัดอยู่ลักษณะหนึ่งแม้จะมีบุคลิกภาพลักษณะอื่น ๆ ปะปนอยู่บ้าง แต่บางคนอาจจะมีบุคลิกภาพลักษณะต่างๆ อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน จนยากต่อการชี้ชัดลงไปว่าบุคคลนั้นมีบุคลิกภาพลักษณะใด

3. ความเหมาะสมกัน (Congruence) บุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อมมีความเหมาะสมกัน เช่นสิ่งแวดล้อมของผู้ที่มีความสนใจอาชีพประเภทงานช่างฝีมือและกลางแจ้ง ย่อมเหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้ที่มีความสนใจอาชีพประเภทนี้ มากกว่าบุคลิกภาพของผู้ที่มีความสนใจในอาชีพประเภทอื่น

4. การคาดคะเน (Calculus) โดยเหตุที่บุคลิกภาพแต่ละลักษณะและสิ่งแวดล้อมแต่ละอย่างมิได้แยกจากกันโดยเด็ดขาด และต่างก็มีความสัมพันธ์กันอยู่ภายใน ดังนั้นเมื่อบุคคลมีบุคลิกภาพลักษณะหนึ่งทำให้สามารถคาดคะเนถึงบุคลิกภาพลักษณะอื่น ได้ด้วย

สรุปว่า การเลือกอาชีพเป็นการแสดงออกของบุคลิกภาพ และความสนใจในอาชีพ แสดงให้เห็นถึงบุคลิกภาพในการทำงานและการใช้เวลาว่าง และเน้นว่าถ้าบุคคลมีบุคลิกภาพที่ชัดเจนในแบบใดแบบหนึ่ง และได้รับความช่วยเหลือจากการให้คำปรึกษารวมทั้งการได้รับข้อมูลทางด้านอาชีพเป็นอย่างดี บุคคลจะเลือกอาชีพได้สะดวกและเหมาะสม แต่ถ้าบุคคลมีบุคลิกภาพไม่ชัดเจนหรือมีความสับสนในงานอาชีพ จะประสบปัญหาในการเลือกอาชีพ

ซูเปอร์ (คมเพชร นัตรสุภกุล. 2521 : 64 – 71 , อ้างอิงมาจาก Super.1957) มีแนวความคิดในการเลือกอาชีพในเรื่องการวิเคราะห์ตนเอง และสังคม โดยนำความรู้ทางด้านจิตวิทยาพัฒนาการและแนวความคิดเกี่ยวกับตนเองมารวมกัน เพื่อสร้างเป็นหลักเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพ 10 ประการ คือ

1. บุคคลมีความแตกต่างกันในด้านความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพ
2. บุคคลมีคุณสมบัติที่จะทำงานในแต่ละอาชีพ โดยพิจารณาถึงลักษณะที่ดีของบุคคลเหล่านั้น
3. อาชีพแต่ละอาชีพมีความต้องการบุคคลที่มีแบบแผนของความสามารถ ความสนใจและลักษณะบุคลิกภาพซึ่งมีความสอดคล้องกันพอสมควร

4. ความชอบและความสามารถในอาชีพ สถานการณ์ที่บุคคลดำรงชีวิตอยู่และทำความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเอง จะเปลี่ยนแปลงตามเวลาและประสบการณ์ การเลือกและการปรับตัวทางด้านอาชีพเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง

5. เนื่องจากชีวิตเป็นกระบวนการที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจจะแบ่งระยะต่าง ๆ ของชีวิตออกได้ดังนี้ระยะการเจริญเติบโต การสำรวจและการสร้างรากฐาน การสร้างความมั่นคงและการเสื่อมถอย

6. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแบบแผนของอาชีพของบุคคลคือ ระดับของสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของพ่อแม่ ความสามารถทางด้านสติปัญญา ลักษณะของบุคลิกภาพและโอกาสที่เขามีอยู่

7. ขบวนการของวุฒิภาวะทางด้านความสามารถและความสนใจ การทดสอบความเป็นจริง และการพัฒนาการความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเอง จะเป็นสิ่งที่แนะนำพัฒนาการของชีวิตได้ ซึ่งบุคคลจะได้รับความช่วยเหลือให้เกิดความสามารถในการเลือกอาชีพโดยความพึงพอใจ 2 วิธีการ คือ การช่วยเหลือให้เกิดพัฒนาการเรื่องความสามารถ และความสนใจซึ่งเกี่ยวกับอาชีพ และการช่วยเหลือให้บุคคลได้รับความเข้าใจในตนเอง รู้ถึงจุดอ่อนลักษณะเด่นของตน อันจะมีผลทำให้เลือกอาชีพได้อย่างความพึงพอใจ

8. สิ่งที่มีความสำคัญต่อขบวนการพัฒนาอาชีพ คือการพัฒนาและเสริมสร้างความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเอง ซึ่งความคิดนี้ เป็นผลของการปฏิสัมพันธ์ของความถนัด ที่ได้จากพันธุกรรม และการประเมินผลของการแสดงบทบาทว่าบุคคลนั้นเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นด้วย

9. ขบวนการประนีประนอมระหว่างองค์ประกอบส่วนตัวและสังคม เป็นสิ่งจำเป็นในการเลือกอาชีพ

10. ความพึงพอใจในการทำงานและชีวิตขึ้นอยู่กับขอบเขตของผลที่จะได้รับ ความสามารถ ความสนใจ และค่านิยมว่าเพียงพอหรือไม่

อาชีพมีความสำคัญ ทั้งนี้เพราะการที่บุคคลเลือกเรียนวิชาชีพหนึ่งวิชาชีพใดก็คือการเลือกอาชีพ ดังนั้นการเลือกการศึกษาต่อ เป็นเรื่องสำคัญยิ่งเพราะได้เลือกเรียนทางใดก็เท่ากับเดินไปสู่อาชีพนั้นครั้งทางแล้ว การเลือกที่ไม่ถูกต้องย่อมทำให้เสียเวลาเสียทรัพย์สิน เสียโอกาสในชีวิต ตลอดจนเกิดการท้อแท้ใจเป็นประการสำคัญ ดังนั้นแนวทางเลือกอาชีพจะส่วนช่วยแนะนำให้ผู้เรียนพบกับความสำเร็จในชีวิต และอาชีพด้วย

2.4.4 เจตคติต่อการเรียน

ความหมายของเจตคติ “เจตคติ” เป็นศัพท์ที่มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า “ทัศนคติ” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “attitude” หมายถึง ท่าทีความรู้สึกของคน ซึ่งเป็นอำนาจหรือแรงขับอย่างหนึ่งที่แผ่ในจิตใจของมนุษย์ และพร้อมที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง

บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ (2534 : 122) อธิบายความหมายว่า เจตคติ หมายถึง กิริยาท่าทีรวม ๆ ของบุคคลที่เกิดจากความพร้อมหรือความโน้มเอียงของจิตใจ ซึ่งแสดงออกต่อสิ่งเร้าหนึ่ง ๆ โดยแสดงออกมาในทางสนับสนุน ซึ่งมีความรู้สึกเห็นดีเห็นชอบต่อสิ่งเร้านั้นในทางต่อต้านซึ่งมีความรู้สึกไม่เห็นดีเห็นชอบต่อสิ่งเร้านั้น

ยุพิน พิพิธกุล (2537 : 13) กล่าวว่า “เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอันเป็นสภาพแวดล้อมภายนอก เช่น บุคคล วัตถุ เหตุการณ์ ฯลฯ ซึ่งความรู้สึกนี้อาจจะเป็นไปได้ทั้งทางบวกหรือทางลบ”

Good (1959 : 48) กล่าวว่า “เจตคติ คือ ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหาหรือหนีหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคล หรือสิ่งใด ๆ เช่น รัก เกลียด หรือกลัวหรือไม่พอใจมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้น”

Rokeach (1970 : 112) กล่าวว่า “เจตคติเป็นการผสมผสานหรือการจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ”

Curze (1974 : 187) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า “เจตคติ หมายถึง ความรู้สึก ความเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่คนเราได้รับ”

กล่าวโดยสรุป “เจตคติ” หมายถึง ท่าที ความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายหลังจากการที่บุคคลได้รับประสบการณ์ในสิ่งนั้น อาจเป็นไปในทางบวกคือเห็นชอบด้วยหรือสนับสนุน พอใจหรือเป็นไปในทางลบคือ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วยไม่สนับสนุน ไม่พอใจ หรือคัดค้าน

ลักษณะและองค์ประกอบของเจตคติ Shaw and Wright (1967 : 13 – 14) ได้กล่าวถึงลักษณะของเจตคติสรุปได้ว่า เจตคติเป็นผลจากการที่บุคคลประเมินผลจากสิ่งเร้าแล้วแปรเปลี่ยนมาเป็นความรู้สึกภายในที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการที่จะแสดงพฤติกรรม เจตคติของบุคคลจะแปรค่าได้ทั้งในด้านคุณภาพและความเข้ม ซึ่งเจตคติมีทั้งทางบวกและทางลบ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้มากกว่าที่จะมีมาแต่กำเนิดหรือเป็นผลมาจากโครงสร้างภายในตัวบุคคลหรือวุฒิภาวะ เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้าที่เป็นกลุ่มเดียวกันจะมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน เจตคติเป็นสิ่งที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วอาจจะเป็นที่ถาวรตลอดไปหรือชั่วคราวก็ได้ เจตคติที่มั่นคงถาวรย่อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและบุคลิกภาพของบุคคลมาก และการเปลี่ยนแปลงย่อมมีได้ยาก ส่วนเจตคติบางอย่างที่อยู่ในสภาพไม่มั่นคงก็พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงได้ซึ่ง Kalman (1965 : 469 – 471) ได้อธิบายการเปลี่ยนแปลงเจตคติว่าเป็นไปตามสภาพแวดล้อมของสังคมภายใต้กระบวนการดังต่อไปนี้ การยินยอม เป็นการยอมรับอิทธิพลจากผู้อื่นเพื่อให้เขาปฏิบัติตัวในทางที่ตนต้องการหรือพอใจ การเลียนแบบคือ การแสดงพฤติกรรมเพื่อให้เหมือนสมาชิกในสังคมหรือเพื่อให้คนอื่นเห็นว่าตนเป็นคนเก่ง เพื่อจะมีสัมพันธ์ภาพอันดีกับผู้อื่นและการรับอิทธิพลจากสิ่งต่าง ๆ เนื่องจากตรงกับค่านิยมที่มีอยู่ในตัวบุคคลเอง

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 231) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของเจตคติต่อการเรียน ได้ดังนี้

1. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์มิใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด
 2. เจตคติเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงพฤติกรรมของบุคคล กล่าวคือ ถ้ามีเจตคติที่ดีก็มีแนวโน้มที่จะเขาหาหรือแสดงพฤติกรรมนั้นแต่ถ้ามีเจตคติที่ไม่ดีก็มีแนวโน้มที่จะไม่เขาหาโดยการถอยหนีหรือต่อต้าน เช่น เด็กชอบครูผู้สอนทำให้อยากเรียนวิชาที่ครูสอน ถ้าเด็กไม่ชอบวิชานั้น ๆ หรือ ไม่ชอบครูผู้สอนคนนั้น ก็จะพยายามหลีกเลี่ยงไม่เรียนวิชานั้น เป็นต้น
 3. เจตคติสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปสู่บุคคลอื่นได้ เช่น บิดามารดาไม่ชอบบุคคลหนึ่งย่อมมีแนวโน้มทำให้เด็กไม่ชอบบุคคลนั้นได้
 4. เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากเจตคติเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์นั้นเปลี่ยนแปลงไป เจตคติก็น่าจะเปลี่ยนแปลงไปด้วย
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 120 – 121) ได้สรุปการเปลี่ยนแปลงเจตคติไว้ว่า เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยการเรียนรู้จากสังคม ซึ่งมีองค์ประกอบ 4 ประการ ได้แก่ ความสำเร็จ

ในการแสดงพฤติกรรมหนึ่ง ๆ การสังเกตพฤติกรรมของบุคคลอื่น ๆ คำพูดที่จูงใจและเร้าทางอารมณ์สามารถใช้เป็นแนวทางในการเปลี่ยนเจตคติและพฤติกรรมได้ด้วยวิธีดังต่อไปนี้

1. การให้แรงเสริมพลังโดยตรง (Direct Reinforcement) เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงเจตคติและพฤติกรรมซึ่งเป็นพื้นฐานมาจากความเชื่อถือที่เกิดจากพฤติกรรมที่สลับซับซ้อนและจำเป็นต้องใช้วิธีการ “ตะล่อม” พฤติกรรมการตอบสนองของเขา บุคคลจะเรียนรู้ปฏิบัติการตอบสนองใหม่และมีประสบการณ์ตรงกับผลสืบเนื่องมาจากการกระทำปฏิริยาตอบสนองนั้น ๆ
2. การระงับพฤติกรรม (Extinction) การไม่ให้ผลสืบเนื่องที่บุคคลคาดหวังเกิดขึ้นจะช่วยระงับและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและเจตคติของบุคคลได้
3. การเสริมพลังและระงับพฤติกรรมทางอ้อม (Vicarious Reinforcement and Vicarious Extinction) เป็นการให้บุคคลสังเกตการกระทำของบุคคลอื่น ๆ แทนที่จะกระทำด้วยตนเองการสังเกตนี้เป็นการสังเกตในสถานการณ์ที่จะทำให้บุคคลนั้นชอบและเป็นไปในทำนองชื่นชม ก็จะช่วยให้บุคคลนั้นเปลี่ยนแปลงเจตคติและพฤติกรรมของบุคคลนั้นได้
4. การสอนกฎหรือการสื่อสาร (Instruction of Rule or Communication) หรือการใช้คำพูดที่จูงใจ (Verbal persuasion) เป็นการให้ข้อมูลต่าง ๆ ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของเหตุและผลซึ่งข้อมูลนี้แตกต่างไปจากความเชื่อเดิมของบุคคลอื่นก็อาจช่วยในการเปลี่ยนแปลงเจตคติและพฤติกรรมของบุคคลนั้นได้

2.4.5 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (achievement Motivation) หมายถึงความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และแข่งขันกันด้วยมาตรฐานอันดีเยี่ยม หรือทำได้ดีกว่าบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง พยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความสำเร็จไม่สำเร็จ หรือ ความล้มเหลว (เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง, 2522 : 73-74)

จากการศึกษาค้นคว้าของ McClland (อ้างใน ไมตรี อินทรประสิทธิ์ 2529 : 19) เพื่อศึกษาลักษณะของ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยใช้พฤติกรรม 6 อย่าง เป็นหลักการศึกษาค้นคว้าพบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย กล่าวคือจะมีลักษณะดังนี้

1. กล้าเสี่ยงพอสมควรในการกระทำสิ่งต่าง ๆ นั้น บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มักจะทำสิ่งนั้นด้วยความสามารถของตนเอง มิใช่เกิดจากโชคช่วย กล้าเสี่ยงที่จะทำในสิ่งที่ยาก มีการตัดสินใจเด็ดเดี่ยวส่วนผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมักไม่กล้าเสี่ยง เพราะกลัวจะไม่สำเร็จหวังพึ่งโชคช่วยเสมอ

2. ขยันขันแข็ง ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะเป็นผู้มานะ พากเพียรต่อสิ่งที่ทำท่าย้วยความสามารถของตนเอง ขยันขันแข็งในสิ่งที่จะต้องใช้สมองขบคิดมากกว่างานที่เป็นกิจวัตร อีกทั้งงานนั้นต้องไม่ซ้ำใคร หรือใช้วิธีการใหม่ ๆ ที่จะแก้ปัญหาให้สำเร็จลุล่วง

3. รับผิดชอบในตนเอง ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักจะพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพอใจของตนเอง มิใช่หวังให้คนอื่นยกย่องและชอบที่จะมีเสรีภาพในการที่จะทำหรือคิดอะไรมิใช่ให้คนอื่นมาบงการ

4. ต้องการทราบแน่ชัดว่าการตัดสินใจของตนมีผลอย่างไร ไม่ใช่เพียงคาดคะเนเอาว่าเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้ นอกจากนี้บุคคลประเภทนี้ยังพยายามทำให้ดีขึ้นกว่าเดิม เมื่อทราบแน่ชัดว่าการกระทำของตนเกิดผลประการใด

5. คาดการณ์ล่วงหน้า ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มักเป็นผู้มีแผนระยะยาว เพราะเล็งเห็นการณ์ไกลกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

6. ความสันทัดในการจัดระบบงาน แมคคลีแลนด์ กล่าวว่ายังไม่มีหลักฐานการค้นคว้าอย่างเพียงพอในข้อนี้ แต่มีความเห็นว่าเป็นลักษณะที่น่าจะเกิดสมรรถภาพในการจัดระบบงานยิ่งขึ้น

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย ดังที่ Matsunaga (อ้างใน นุชนาฏ วรยศศรี. 2544 : 60) ได้ศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางบุคลิกภาพบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ องค์ประกอบทางบุคลิกภาพที่ศึกษา คือ อึดทนโน้ตสนั่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะคิดต่อพ่อแม่ ทักษะคิดต่อครู และความต้องการด้านต่าง ๆ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าระดับความสามารถ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าระดับความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ Liddcoat (1959:21-22) ศึกษาความแตกต่างระหว่างนิสิตหญิงที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำกว่าระดับความสามารถในคณะอักษรศาสตร์ เกี่ยวกับ ความคิดสร้างสรรค์ นิสัยในการเรียนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และลักษณะบุคลิกภาพ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันในทางสถิติและ Russell (1969:263-266) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนกับกลุ่มตัวอย่างที่กำลังเรียนอยู่ในเกรด 9 โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แคลิฟอร์เนีย (California Achievement Test) วัดผลสัมฤทธิ์ในวิชาเลขคณิต ภาษา และการอ่าน ก็ปรากฏว่า มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญในทางสถิติเช่นกัน

สำหรับผลการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในประเทศไทยได้แก่ ประสาท บัณฐวิงกู (2516:80-81) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในสายวิทยาศาสตร์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพัทธ์ และการคิดแบบอเนกนัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนอรพินทร์ ชูชม (2522 : 5) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรแกรมวิทย์-คณิต ศิลป์-คณิต และศิลป์-ภาษา จำนวน 1,140 คน ในเขตกรุงเทพมหานคร ก็พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไพฑูรย์ ราชนาทิพย์ (2536 : 8-9) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนวิชางานเกษตรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางขุนเทียน ปีการศึกษา 2535 พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเกษตรในทางบวกแต่ขัดแย้งกับการศึกษาของ

เปรมจิต ทศตะ (2516 : 34) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์การประมาณค่าคน ลักษณะการเป็นผู้นำ ความสามารถในการแก้ปัญหาโดยใช้หลักการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยไม่พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.6 ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน

ไชนภา แก้วจันทร์ (2542 : 66) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมการแสดงปฏิสัมพันธ์ได้ตอบระหว่างบุคคล ทั้งภาษาด้อยคำและท่าทางและด้อยคำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน โดยใช้ความอดทนและการควบคุมอารมณ์ในการอยู่ด้วยกันและมีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน

ธีระยุทธ รัชชะ (2542 : 66) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน หมายถึง การบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมารวมกัน โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกันในการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยปราศจากความอิจฉา และหาแสวงหาผลกำไรในกลุ่ม

นุชนาฏ วรยศศรี (2544 : 58) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า นักศึกษาซึ่งมีความสัมพันธ์ที่ดีกับกลุ่มเพื่อน จะไม่มีปัญหาด้านอารมณ์และจิตใจ ทำให้มีสมาธิในการเรียนสูง เมื่อมีปัญหาในการเรียนก็สามารถถามจากเพื่อนได้ จึงทำให้ผลการเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

Boyd (1979 : 175) ได้ทำการวิจัยเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความก้าวหน้าทางวิชาการของนักศึกษาฝึกวิชา จำนวน 800 คน จากมหาวิทยาลัย 40 แห่งในช่วง 10 ปี (ค.ศ. 1970-1979) พบว่าการเปลี่ยนแปลงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เห็นได้ชัดในช่วง 10 ปี วัดได้จาก ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มหรือสรุปได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

Gronlude (1959 : 176) ได้ทำการวิจัยพบว่า เด็กที่ประสบปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนและสภาพแวดล้อม ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความขัดแย้งในระหว่างกลุ่ม เป็นเหตุให้การเรียนไม่มีประสิทธิผล เกิดความตึงเครียดทางอารมณ์ ไม่มีความสุข มีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ต้องออกจากสถาบันการศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษาอันเนื่องมาจากปัญหาทางการปรับตัวทางสังคม

พูนทรัพย์ วงษ์พานิช (2523 : 13-20) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรี (ค.บ.) ของบุคลากรทางการศึกษาและครูประจำการในวิทยาลัยครูกรุงเทพมหานคร โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคลากรทางการศึกษาและครูประจำการที่เรียน

ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร พบว่าการปรับตัวเข้ากับเพื่อนมีอิทธิพลสูงสุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบุคลากรทางการศึกษาและครูประจำการ

เดือนจิตต์ จิตต์อารี (2522 : 72) ได้ศึกษา เรื่องการคบเพื่อนของนิสิตหญิง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร พบว่า นิสิตส่วนใหญ่นิยมคบเพื่อนที่มีลักษณะ 5 ลักษณะ คือ เพื่อนที่ให้ความช่วยเหลือดี เพื่อนที่มีความสนใจตรงกัน เพื่อนที่เรียนดี และมีฐานะดี ผลการวิจัยยังปรากฏอีกว่านิสิตหญิงประสบปัญหาที่เกิดจากการคบเพื่อนเพศเดียวกันมากกว่าปัญหาที่เกิดจากการคบเพื่อนต่างเพศ นอกจากนี้ยังพบว่า ในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศของนักศึกษานี้ มีผลส่งเสริมทางการเรียนแก่นักศึกษาด้วย

มานิ เกียรติกุลวัฒนา (2541 : 33) แสดงความคิดเห็นด้านเพื่อน ไม่ว่าจะเป็นการคบเพื่อน การจัดทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ลักษณะความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน เป็นสิ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ไพฑูรย์ สินลรัตน์ (2518 : 134) ได้อธิบายไว้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนนั้นมีอยู่ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ทางด้านอารมณ์ เป็นความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนรากฐานของความรู้สึกและความผูกพันต่อกัน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์แบบนี้ได้แก่ กิจกรรมบันเทิง ความสัมพันธ์แบบนี้จะได้สูญหายได้ง่าย

2. ความสัมพันธ์ทางสติปัญญา อาศัยความรู้ ความคิด เหตุผลและสติปัญญาเป็นตัวเชื่อมโยง เช่น ความรู้สึกระหว่างเพื่อนร่วมงาน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ ได้แก่ การอภิปรายหรือสัมมนาทางวิชาการ ความสัมพันธ์แบบนี้จะยั่งยืนมั่นคง

จินตนา ยูนิพันธ์ (2527 : 61) กล่าวว่ากลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนการสอนอย่างชัดเจน เพราะสังคมในสถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัวหรือจัดกลุ่มกันของนักศึกษา ซึ่งจะเห็นได้จากพฤติกรรมของกลุ่มที่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของนักศึกษา การปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มโครงสร้างของกลุ่มมีจุดมุ่งหมายของกลุ่มอย่างชัดเจน ลักษณะของกลุ่มเช่นนี้ จะมีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มเพื่อนบรรยากาศเป็นกันเอง ความเข้าอกเข้าใจช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้เรียนมีแนวโน้มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีไปด้วย

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า เพื่อนมีบทบาทสำคัญยิ่งในการเสริมสร้างหรือเชื่อมโยงให้นักศึกษารักการเรียน เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนและก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันและเกิดการยอมรับกัน อันเป็นเหตุให้มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

2.4.7 พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้สอน หรือครู เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับคุณลักษณะหลายประการได้แก่ คุณลักษณะด้านพุทธิพิสัย เช่น ความรู้ความสามารถ ความรู้จะจำแนกเป็นความรู้ในเนื้อหาสาระที่สอน ความรู้ในเทคนิคการสอนต่าง ๆ ความรู้ใน

สภาพแวดล้อมอื่น ๆ และขึ้นอยู่กับคุณลักษณะด้านจิตพิสัย เช่น ความตั้งใจในการสอน ฯลฯ (บุญชม ศรีสะอาด . 2537 : 6)

เมื่อก้าวถึงการสอนกิจกรรมส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นไปที่ผู้สอน ซึ่งในสภาพการเรียนการสอนมีอยู่สามส่วน คือ ส่วนของผู้สอน ส่วนของผู้เรียนและปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนการเตรียมตัวเพื่อทำการสอนในระดับใดก็ตาม สิ่งสำคัญและจำเป็นของผู้สอนอันดับแรกคือต้องมีพื้นฐานทางวิชาการอย่างดี มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ รวมถึงมีความรู้ในวิธีการและกลวิธีการสอน (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2537 : 76) พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอน นับว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอนซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการเรียนการสอนสูงสุด

กรมวิชาการ (อ้างในมาลี จุฑา .2542 : 72) ได้ทำการจัดประชุมปฏิบัติการเรื่องการสร้างรูปแบบพฤติกรรมการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ตามหลักสูตรระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา โดยที่ประชุมได้สรุปผลถึงปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ดีของนักเรียนมี 5 องค์ประกอบ คือ

1. คุณลักษณะของครู ครูที่มีคุณภาพควรมีพฤติกรรมดังนี้
 - 1.1 เป็นผู้มีความรับผิดชอบ ซึ่งมีความรับผิดชอบดังนี้
 - 1.1.1 เข้าสอนตรงเวลา
 - 1.1.2 ตรวจงานสม่ำเสมอ
 - 1.1.3 ไม่ทิ้งห้องสอน
 - 1.1.4 ไม่มาสาย
 - 1.1.5 ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายเสร็จตามเวลาที่กำหนด
 - 1.2 มีมาตรฐานการปฏิบัติงาน คือ
 - 1.2.1 จัดทำแผนการสอนและโครงการสอนตลอดภาคเรียนหรือตลอดปีการศึกษา
 - 1.2.2 ดำเนินการสอนตามแผนการสอนหรือโครงการสอนนั้น ๆ
 - 1.2.3 เข้าสอนและเลิกสอนตามเวลาที่กำหนด
 - 1.2.4 กำหนดปฏิทินปฏิบัติงานของตนตลอดภาคเรียนและตลอดปี

การศึกษา

2. การจัดกระบวนการเรียนการสอน ควรดำเนินการดังนี้
 - 2.1 ดำเนินการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 2.2 ใช้เทคนิคการสอนหลาย ๆ วิธี
 - 2.3 ใช้และพัฒนาสื่อการสอนให้มีประสิทธิภาพ

3. การจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน ควรดำเนินการดังต่อไปนี้
 - 3.1 ครูและนักเรียนร่วมกันตกแต่งห้องเรียนให้สะอาดและสวยงาม
 - 3.2 ครูและนักเรียนร่วมกันจัดมุมประสบการณ์เสริมหลักสูตร
 - 3.3 ครูและนักเรียนร่วมกันจัดแสดงผลงานของนักเรียน
 - 3.4 ครูและนักเรียนร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ เสริมในหลักสูตรและนอกหลักสูตร
 - 3.5 ครูและนักเรียนร่วมกันจัดที่นั่งนักเรียนหลาย ๆ รูปแบบ
 - 3.6 ครูและนักเรียนร่วมกันจัดบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน
4. การจัดสภาพแวดล้อมนอกชั้นเรียน ควรดำเนินการดังนี้
 - 4.1 ครูและนักเรียนร่วมกันจัดบริเวณโรงเรียนให้สะอาดร่มรื่นสวยงาม และปลอดภัย
 - 4.2 ครูและนักเรียนร่วมกันจัดกิจกรรมรักษาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน
 - 4.3 ครูและนักเรียนร่วมกันจัดกิจกรรมรักษาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน
 - 4.4 ครูและนักเรียนร่วมกันส่งเสริมการใช้บริการจากห้องสมุด
5. ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้ปกครองและชุมชน
 - 5.1 ครูควรสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้ปกครองและชุมชน
 - 5.2 ครูควรติดต่อกับผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอเพื่อแจ้งผลการเรียนของนักเรียน
 - 5.3 ครูควรนำทรัพยากรในท้องถิ่นมาช่วยพัฒนาการเรียนการสอน
 - 5.4 ครูควรเชิญผู้ปกครองมาเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน
 - 5.5 ครูควรเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน

บุญสม สุขุมลพงษ์ (2536 : 8) ที่กล่าวว่าพฤติกรรมการสอน หมายถึง การแสดงออกซึ่งกริยาอาการท่าทางในการทำกิจกรรมของอาจารย์ที่สามารถที่สังเกตได้ ในการสอนแต่ละครั้ง

สายวรุณ บุญคง (2533) [Online] ได้ทำการวิจัยองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนิสิตนักศึกษา การสังเคราะห์วิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคืองานวิจัยที่ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์สูง คือ กระบวนการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง วิธีการเรียนที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์สูงคือ วิธีสอนแบบศูนย์ การเรียนบทเรียนแบบโมดูลและวิธีสอนแบบสืบสวน ส่วนสื่อการสอนที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์สูง คือ สื่อการสอนทางเดียวและสื่อที่เป็นเทคโนโลยีทางการศึกษา เช่น สไลด์ วีดีโอ เป็นต้น

Pittman (1993 : 4702-A) ได้ทำการศึกษาผลองค์ประกอบของผลผลิตทางการศึกษาที่มีความสนใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่าคุณภาพการสอนของครูมีผลต่อความสนใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

วินัย สายสุต (2538) [Online] ได้ทำการวิจัยองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนจำนวน 390 คน พบว่า พฤติกรรมการสอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

กัลยา อินทรสาร (2540) [Online] ได้ทำการวิจัยของค์ประกอบที่มุ่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 125 โรงเรียน สุ่มด้วยวิธีหลายขั้นตอนได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 353 คน พบว่า พฤติกรรมทางการสอนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

สนทยา เขมวิรัตน์ (2542 : 79) ได้ทำการศึกษาตัวแปรบางประการที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร พบว่าตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาโฆษณา ได้แก่ พื้นความรู้เดิมและพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ โดยสามารถรวมพยากรณ์ได้ร้อยละ 55.60

จากเอกสารและงานวิจัยที่ศึกษาทั้งหมด พบว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีอิทธิพลและมีความสำคัญต่อนักศึกษาเป็นอย่างมาก โดยถ้าพฤติกรรมการสอนนั้นมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพก็อาจส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

2.4.8 การบริการของสถานศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สถานศึกษาหรือโรงเรียนนับว่าเป็นสถาบันที่มีความสำคัญรองจากครอบครัว โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบันนิยมส่งบุตรหลานเข้ารับการศึกษาบรมตั้งแต่ยังเยาว์วัยคือตั้งแต่ 3 ขวบขึ้นไป ทั้งนี้เพราะบิดามารดา หรือผู้ปกครองต่างก็ออกไปประกอบอาชีพนอกบ้านไม่มีเวลาอบรมเลี้ยงดูบุตรภาระจึงตกอยู่กับสถานศึกษาหรือโรงเรียน โดยสถานศึกษาหรือโรงเรียนจะทำหน้าที่ตามบทบาทของ 4 ประการ คือ (มาลี จุฑา . 2542 : 225)

1. ขบวนการสังคมประกิต คือ โรงเรียนจะช่วยนักเรียนปรับตัวให้เข้ากับสังคมในโรงเรียนยอมรับกฎเกณฑ์ใหม่ ๆ และสมาชิกใหม่ในโรงเรียนได้
2. ขบวนการพัฒนาให้มีวัฒนธรรม คือ โรงเรียนจะจัดสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม เพื่อฝึกให้นักเรียนมีวัฒนธรรมในทางความคิด การแสดงออกทางภาษา วัฒนธรรมประเพณี ศิลปะ และการแสดงต่าง ๆ
3. ขบวนการพัฒนาให้ทันสมัย คือ โรงเรียนจะจัดสิ่งแวดล้อมประเภทสื่อการสอน มวลประสบการณ์และกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้ผลิตที่ดีและเป็นผู้บริโภคที่ดี
4. ขบวนการพัฒนาให้มีวุฒิภาวะทางการเมือง คือ โรงเรียนจะเตรียมสร้างพื้นฐานระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขให้แก่นักเรียน

นอกจากบทบาทดังกล่าวแล้วการบริการของสถานศึกษาก็เป็นส่วนหนึ่งในการอำนวยความสะดวกหรือการเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนต่อผู้เรียน ในด้านความต้องการการบริการและอำนวยประโยชน์ทางการศึกษา จึงมีความสำคัญอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ซึ่งในการให้บริการของสถานศึกษาจะส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนสูงสุด การบริการของสถานศึกษาแบ่งเป็นการบริการทางด้านอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมทางกายภาพในห้องเรียนและงานบริการต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

อาคารสถานที่ที่ดีย่อมทำให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกที่ดี และสามารถเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการเรียนได้ ซึ่งปรัชญา อังศุสิงห์ (อ้างในสุนีย์ บุรณวิทย์. 2537 : 42) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะความพอเพียงของโรงเรียนไว้ว่า ความเพียงพอ หมายถึง มีบริเวณอาคาร ห้องเรียนและอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างเพียงพอ และประคินันท์ อุปรนัย (อ้างในทัศนีย์ ชาติไทย.2535 : 469) ได้กล่าวถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพในห้องเรียนที่มีผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ของนักเรียนไว้ดังนี้

1. แสง ห้องเรียนที่มีแสงไม่เพียงพอ หรือมีแสงจ้าเกินไป ซึ่งมีผลต่อเนื่องถึงการมีอุปสรรคต่อการเรียนการสอนด้วย
2. เสียง ห้องเรียนที่มีเสียงจากภายนอกเข้ามารบกวน นอกจากจะทำให้ครูและนักเรียนต้องใช้สมาธิในการเรียนการสอนมากขึ้นแล้ว สำหรับครูนักเรียนบางคนอาจรู้สึกหงุดหงิดจนไม่สามารถให้ความสนใจกับการเรียนการสอนได้เท่าที่ควร
3. การถ่ายเทอากาศ ห้องเรียนที่มีการถ่ายเทของอากาศไม่ดี จะทำให้ครูและนักเรียนเสียสุขภาพ
4. ห้องเรียน ควรเป็นห้องสี่เหลี่ยมที่มีความกว้างพอเหมาะกับจำนวนนักเรียน
5. อุปกรณ์ประจำห้องเรียน อุปกรณ์ที่จำเป็นประจำห้องเรียน โต๊ะเรียนและเก้าอี้ ควรมีความเหมาะสมและจัดให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน
6. จำนวนนักเรียน ห้องเรียนที่มีนักเรียนจำนวนมากเกินไปจะทำให้เกิดความยากลำบากแก่ครูในการเตรียมการสอน

นอกจากอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมทางกายภาพในห้องเรียนแล้ว โรงเรียนหรือสถานศึกษาควรมีการจัดบริการต่าง ๆ เพื่อเอื้ออำนวยต่อการศึกษานักศึกษา เช่น ห้องสมุด ห้องสมุดของสถานศึกษามีบทบาทในการเรียนการสอนอย่างมาก เพราะเป็นศูนย์รวมของวิชาการ

ทั้งปวง ที่จะช่วยส่งเสริมการสอนของครูอาจารย์ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น นักเรียนเองก็สามารถที่จะเข้ามาแสวงหาความรู้ด้วยตนเองให้กว้างขวาง ซึ่งห้องสมุดควรมีหนังสือหลากหลายชนิด เหมาะสมกับวัย ความต้องการทางวิชาการและความสนใจของนักศึกษา สภาพห้องสะอาด สะดวกสบายที่นักศึกษาย่อมเข้ามาค้นคว้าด้วยตนเอง และการบริการแนะแนว การบริการสุขภาพ เป็นต้น

สายวรุณ บุญคง (2533) [Online] ได้ทำการวิจัยองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนิสิตนักศึกษา การสังเคราะห์วิจัยเชิงปริมาณกลุ่มตัวอย่างคืองานวิจัยที่ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับตัวแปรเกี่ยวข้องจำนวน 174 เรื่อง จากประชากร 327 เรื่อง และพบว่าการบริการทางการศึกษา การจัดหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พทิน แดงจวง (2537) [Online] ได้ทำการวิจัยองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการสำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาภาคพิเศษของนักศึกษา สังกัดอุดมศึกษาของรัฐ พบว่า การบริการของสถานศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการสำเร็จการศึกษา

กัลยา อินทรสาร (2540) [Online] ได้ทำการวิจัยองค์ประกอบที่มุ่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาลำดับงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 125 โรงเรียน สุ่มด้วยวิธีหลายขั้นตอนได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 353 คน พบว่า การบริหารจัดการของโรงเรียนสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 26.77

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ สรุปได้ว่าการบริการของสถานศึกษาเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอาจส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พิศเพลิน เขียวหวาน (2520 : 140-147) ได้ทำการวิจัยเพื่อหาองค์ประกอบบางประการที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ และภาษาไทยเป็นตัวเกณฑ์ และองค์ประกอบทางด้านนักเรียน องค์ประกอบทางด้านภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมครอบครัวและองค์ประกอบทางด้านโรงเรียนเป็นตัวพยากรณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ จำนวน 585 คน รวมทั้งผู้ปกครองและอาจารย์ ผลการวิจัยพบว่าตัวพยากรณ์ที่เกี่ยวข้องมีความสำคัญในลำดับสูงสุดในการอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ พื้นความรู้ รองลงมาได้แก่ ความเห็นของครูต่อความสามารถของนักเรียน พื้นที่ห้องเรียนต่อนักเรียน 1 คน การพูดภาษาไทยกลางที่บ้าน จำนวนคาบของครูที่สอนใน 1 สัปดาห์ สถิติการขาดเรียนวุฒิของครู อายุของนักเรียน ขนาดของครอบครัว และการอ่านหนังสือพิมพ์ของผู้ปกครองตามลำดับ ซึ่งตัวพยากรณ์ได้อธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้ร้อยละ 39

อรพรรณ วีระกะลีส (2523 : 90-93) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร” การศึกษาในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการศึกษาองค์ประกอบที่ไม่ใช่ทางด้านสติปัญญาที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,133 คน จากการศึกษาพบว่าองค์ประกอบทางด้านตัวนักเรียน ตัวพยากรณ์สำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนคือ เพศนักเรียน น้ำหนักของนักเรียน สถิติการเรียน การเรียนซ้ำชั้น รายได้ของครอบครัวและการศึกษาของบิดาองค์ประกอบทางด้านตัวครู วุฒิครู ป.กศ.สูง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

พูนทรัพย์ วงษ์พานิช (2523 : 13-20) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรี (ค.บ.) ของบุคลากรทางการศึกษาและครูประจำการในวิทยาลัยครูกรุงเทพมหานคร โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคลากรทางการศึกษาและครูประจำการที่เรียนในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลสูงสุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบุคลากรทางการศึกษาและครูประจำการ ซึ่งตัวแปรความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนอาจจะมีผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงได้

อำรุง จันทรวานิช (2526 : 54 - 60) ได้ศึกษาถึงปัจจัยทางด้านโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ซึ่งได้แก่ คุณภาพของโรงเรียน ครู คุณลักษณะของนักเรียน และภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 23,555 คน ผู้ปกครองของเด็กนักเรียนจำนวน 1,753 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เชิงพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่อไปนี้ คือ ขนาดของโรงเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ประสบการณ์ในการเรียนก่อนเข้าโรงเรียน และประวัติในการเรียนคือ นักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี เคยเรียนชั้นอนุบาลมาก่อน และไม่เคยเรียนซ้ำชั้นมักจะได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ประนอม ทวีกาญจน์ (2526 : 54-55) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน บรรยากาศในชั้นเรียนและคุณภาพของการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตกับตัวพยากรณ์ที่เพิ่มขึ้นทีละตัวจนครบ 4 ตัว โดยเริ่มจากการเรียนเดิม บรรยากาศในห้องเรียน คุณภาพของการสอนและสภาพแวดล้อมทางบ้านตามลำดับ และพบว่าทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($R = 0.4281, 0.5050$ และ 0.5055) แสดงว่าตัวพยากรณ์ทั้ง 4 ตัว สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

ปาจริย์ วัชชวัลคุ (2527 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาอิทธิพลขององค์ประกอบด้านลักษณะของนักเรียน สภาพแวดล้อมทางบ้าน และสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง และความถนัดทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 617 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยตรง ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิมความสัมพันธ์ภายในครอบครัว จะส่งผลทางตรงเชิงนิเสธต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทางอ้อม ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความถนัดทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจ

จกถนี ชูติมาเทวินทร์ (2527 : 77-80) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 688 คน พบว่า ตัวพยากรณ์รายได้จากการประกอบอาชีพของครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยนักศึกษาคณะวิชาการบัญชีที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้สูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ

อุรี ลิ้มพิสุทธิ (2532 : 59-65) ได้ทำการวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบบางประการ ซึ่งไม่ใช่ความสามารถทางสติปัญญา ได้แก่ องค์ประกอบทางด้านตัวนักเรียน องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และภูมิหลังของครอบครัว องค์ประกอบทางด้านโรงเรียน และองค์ประกอบทางด้านกิจกรรมนอกชั้นเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และหาสมการถดถอยพหุคูณเพื่อพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยใช้องค์ประกอบบางประการ ซึ่งไม่ใช่ความสามารถทางสติปัญญาเป็นพยากรณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2525 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในกรุงเทพมหานคร จำนวน 398 คน ผลการวิจัยพบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์กับตัวพยากรณ์ทั้ง 35 ตัว ในองค์ประกอบบางประการ ซึ่งไม่ใช่ความสามารถทางสติปัญญา มีตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 17 ตัว เรียงลำดับดังนี้ ขนาดของโรงเรียน การทำแบบฝึกหัดแปลก ๆ ใหม่ ๆ นอกเหนือจากที่เรียนในห้องเรียน การเข้าแข่งขันตอบปัญหาทางคณิตศาสตร์ การสอบซ่อมวิชาคณิตศาสตร์ การศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ การวารสารเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ คะแนนรวมกิจกรรมนอกชั้นเรียน ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับครอบครัว เจตคติของนักเรียนต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ การอภิปรายปัญหาทางคณิตศาสตร์กับเพื่อน การไปดูนิทรรศการทางคณิตศาสตร์นอกสถานที่ และสถิติการขาดเรียน ตัวพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ ขนาดของโรงเรียน การเข้าแข่งขันตอบปัญหาทางคณิตศาสตร์ การสอบซ่อมวิชาคณิตศาสตร์ เจตคติของนักเรียนต่อวิชาคณิตศาสตร์ และการทำอุปกรณ์ร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้ร้อยละ 52.81

สายสุนีย์ สว่างทรัพย์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 12 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 456 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ความเชื่อมั่น 0.86 ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย ไครสแควร์ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทิศทางเดียว และสมการถดถอย

ขั้นตอนผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 กับ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ แต่ปีที่ 2 ออกแล้ว พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้แก่ คุณภาพการสอนของครู ความคาดหวังในการศึกษาต่อ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน โดยความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนส่งผลเชิงนิเสธต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มาณี เกียรติกุลวัฒนา (2541 : 95-99) ได้ทำการวิจัยเพื่อทำการศึกษความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านตัวของนักเรียน ปัจจัยด้านทักษะของนักศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิทยาลัยช่างศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรศิลปศึกษาชั้นกลาง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ นักเรียนวิทยาลัยช่างศิลป์ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2538 จำนวน 188 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการหาค่าร้อยละค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นชั้น ๆ ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิทยาลัยช่างศิลป์ มี 1 ตัวแปร เป็นตัวแปรด้านตัวของนักเรียนทั้ง 5 ตัวแปรเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทางบวก 4 ตัว ได้แก่ เพศ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่พักอาศัย การเคยส่งผลงานศิลปะเข้าประกวด ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบ 1 ตัว คือ อาชีพมารดา ตัวแปรที่สำคัญที่เป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิทยาลัยช่างศิลป์มี 4 ตัวแปร เป็นตัวแปรในทางบวก 3 ตัวแปร ได้แก่ เพศ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น การเคยส่งผลงานศิลปะเข้าประกวด ตัวแปรในทางลบมี 1 ตัวแปร ได้แก่ อาชีพมารดาตัวแปรทั้งหมดนี้ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิทยาลัยช่างศิลป์ ได้ร้อยละ 36

เมธิ ธรรมวัฒนา (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้แก่ พื้นความรู้เดิม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เจตคติต่อการเรียน ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษาต่อ พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอน ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน การบริการของสถานศึกษา พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา และความถนัดทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีสถาปัตยกรรม สถาบันราชภัฏ ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2543 ได้จำนวน 207 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา นักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีสถาปัตยกรรม สถาบันราชภัฏ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ พื้นความรู้เดิม พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา และความถนัดทางการเรียน

วรรณิ อึ้งสิทธิพูนพร (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวนิสิต และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เข้าศึกษา

ในปีการศึกษา 2542 จำนวน 225 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถามและแบบวัด โดยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Stepwise Multiple Regression) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และนิสัยทางการเรียน โดยปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นตัวพยากรณ์ที่ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ร้อยละ 10 ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

นุชนาฏ วรยศตรี (2544 : 59-60) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนคร ได้ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่สามารถส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา คือเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นตัวแปรหนึ่งของปัจจัยด้านตัวผู้เรียนที่มีอำนาจในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 21.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นผู้บริหาร อาจารย์ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนจึงควรจะให้ความสำคัญกับเจตคติต่อการเรียนของนักศึกษาให้มากที่สุด โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเจตคติต่อการเรียนเพราะจะทำให้ให้นักศึกษาสามารถปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

รุ่งกานต์ เพ็ชรสกลไส (2545 : 64 – 72) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ พบว่า องค์ประกอบด้านส่วนตัว อันได้แก่ พื้นฐานความรู้เดิม ฐานะทางเศรษฐกิจ ความสัมพันธ์ในครอบครัว และการสนับสนุนของผู้ปกครอง องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน อันได้แก่ นิสัยทางการเรียน พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา อันได้แก่ การบริการนักศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรม ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีส่วนเกี่ยวข้อง กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

Stuart (1978 : 2115-A) ได้ศึกษาเพื่อความสัมพันธ์ขององค์ประกอบด้านนักเรียน ครู โรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์ ในระดับชั้นปีที่ 8 ในรัฐลุยเซียนา จำนวน 16 โรงเรียน 52 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 1,459 คน และครูที่สอน 21 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบวัดการเรียนทางเลขคณิต ซึ่งเป็นแบบทดสอบของแสดนฟอร์ด วิเคราะห์ข้อมูลโดย การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่ตีมนการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์คือ ขนาดของโรงเรียน ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ คือ วุฒิของครู และประสบการณ์ในการสอนของครู แต่ผลการวิจัยพบว่า เวลาของการสอนคณิตศาสตร์ในหนึ่งคาบของครูไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามีตัวแปรหรือองค์ประกอบจำนวนมากที่มีผลต่อการเรียนของนักศึกษา โดยพอที่จะสรุปได้ว่าตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ เพศ เจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน พฤติกรรมการสอนของครู และการบริการของสถานศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เทียบโอน ประสพการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา ครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาเทียบโอนประสพการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2548 วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา จำนวน 608 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาเทียบโอนประสพการณ์ อาชีพสู่วุฒิ การศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2548 วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา จำนวน 244 คน โดยใช้เกณฑ์ตามตารางของ Yamane' ที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยการกำหนด สัดส่วนจำนวนนักศึกษาของแต่ละแผนก ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาที่นักศึกษาเรียน

แผนก	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. สาขานยนต์	45	18
2. สาขาช่างไฟฟ้า	72	29
3. สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์	92	37
4. สาขาพาณิชยกรรม	102	41
5. สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	249	100
6. สาขาอาหารและโภชนาการ	47	19
รวม	608	244

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นแบบสอบถาม โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ของ Likert โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีรายละเอียด เป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของนักศึกษา เป็นลักษณะเลือกตอบ โดยมุ่งสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อาชีพของนักศึกษา พื้นความรู้เดิม สาขาวิชาที่เรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ตอนที่ 2 เจตคติต่อการเรียน

เป็นแบบสอบถาม โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งออกเป็น 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมายของคะแนนดังนี้

เกณฑ์ในการให้คะแนนข้อคำถามในด้านบวก มีดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 4 หมายถึง เห็นด้วย
- 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ
- 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์ในการให้คะแนนข้อคำถามในด้านลบ มีดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 4 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

- 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ
- 2 หมายถึง เห็นด้วย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการสอนของครู

เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมายของคะแนนดังนี้

เกณฑ์ในการให้คะแนนข้อคำถาม มีดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน

เป็นแบบสอบถามความความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งออกเป็น 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมายของคะแนนดังนี้

เกณฑ์ในการให้คะแนนข้อคำถามในด้านบวก มีดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 4 หมายถึง เห็นด้วย
- 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ
- 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์ในการให้คะแนนข้อคำถามในด้านลบ มีดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 4 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ
- 2 หมายถึง เห็นด้วย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 5 การบริการของสถานศึกษา

เป็นแบบสอบถามการบริการของสถานศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตรฐานประมาณค่า แบ่งออกเป็น 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมายของคะแนนดังนี้

เกณฑ์ในการให้คะแนนข้อคำถามมีดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง ปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง ปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง ปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 6 เป็นแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

เป็นแบบวัดแรงจูงใจ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตรฐานประมาณค่า แบ่งออกเป็น 5 ระดับ จำนวน 7 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมายของคะแนนดังนี้

เกณฑ์ในการให้คะแนนข้อคำถามมีดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
 - 1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่จะทำการศึกษาเพื่อนิยามตัวแปรที่จะศึกษา ตลอดจนศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม
 - 1.2 กำหนดประเด็นและจำนวนข้อของแบบสอบถาม
 - 1.3 กระทำการสร้างแบบสอบถาม
 - 1.4 นำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมตรวจสอบความถูกต้องและคำแนะนำในการปรับปรุงแบบสอบถาม
 - 1.5 ปรับปรุงแก้ไข

1.6 นำแบบสอบถามให้กับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ซึ่งประกอบด้วย

(1) ผศ.ดร.อรสา โกศลนันท์กุล	ภาควิชาทดสอบและวิจัยทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์มหาวิทาลัยราชภัฏ
วไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์
(2) ดร.คมศร วงษ์รักษา	ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริม
การอาชีวศึกษาภาคตะวันออก
และกรุงเทพมหานคร สำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ
(3) นางสาวฉันทนา พิพัฒน์บรรณกิจ	ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่าง
ฉะเชิงเทรา
(4) นายวิชัย พุ่มพฤษย์	รองผู้อำนวยการ วิทยาลัยสารพัดช่าง
ฉะเชิงเทรา ฝ่ายวิชาการ
(5) ว่าที่ ร.ท.สมภพ เพชรพระประเสริฐ	รองผู้อำนวยการ วิทยาลัยสารพัดช่าง
ฉะเชิงเทรา ฝ่ายพัฒนาการศึกษา

เพื่อตรวจหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หรือความสอดคล้องระหว่างข้อความที่เขียนขึ้นในแบบสอบถามกับค่านิยมศัพท์เฉพาะที่กำหนดไว้โดยวิธีการหาค่า Index of Cogruency (IOC) (ยุทธพงษ์ กัยวรรณ . 2543 : 123) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิลงความคิดเห็นและให้คะแนนดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ระบุไว้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ระบุไว้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่ได้วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ระบุไว้

คำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตรดังนี้

สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

โดยข้อคำถามที่มีค่ามากหรือเท่ากับ .05 ถือว่าข้อคำถามนั้นมีความตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่า IOC พบว่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.8 – 1.0

1.7 นำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.8 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพผู้วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยการอาชีพพนมสารคาม จำนวน 30 คน เพื่อหาค่า ดังต่อไปนี้

1.8.1 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ซึ่งจะหาค่าเฉพาะในตอนที 2 คือ เจตคติ ต่อการเรียน โดยใช้สูตร t-test ที่ระดับ 0.05 ได้เท่ากับ 1.72 - 6.67 (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 94) ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก ได้ค่าเท่ากับ โดยใช้สูตรดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S^2_H + S^2_L}{N}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	\bar{X}_H	แทน	คะแนนเฉลี่ยแบบสอบถามของกลุ่มสูง
	\bar{X}_L	แทน	คะแนนเฉลี่ยแบบสอบถามของกลุ่มต่ำ
	S^2_H	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S^2_L	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	N	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน

1.8.2 ค่าความเที่ยง (Reliability) เนื่องจากแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) จึงใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient of Cronbach) (อ้างในบุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 96) แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษา แบ่งออกเป็น 5 ตอนโดยผู้วิจัยทำการหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามเฉพาะตอนที่ 2 ถึงตอนที่ 5 โดยกระทำการคำนวณทีละตอนตามสูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient of Cronbach)

สูตร

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถาม
	k	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

ตารางที่ 3.2 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม	ค่าความเที่ยง
1. เจตคติต่อการเรียน	0.89
2. พฤติกรรมการสอนของครู	0.80
3. ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน	0.87
4. การบริการของสถานศึกษา	0.91
5. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	0.90

จากตารางที่ 3.2 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม พบว่า แบบสอบถาม ตอนที่ 2 เจตคติต่อการเรียน มีค่าความเที่ยง 0.89 ตอนที่ 3 พฤติกรรมการสอนของครู มีค่าความเที่ยง 0.80 ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน มีค่าความเที่ยง 0.87 ตอนที่ 5 การบริการของสถานศึกษา มีค่าความเที่ยง 0.91 และตอนที่ 6 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าความเที่ยง 0.90 และพบว่า แบบสอบถามที่นำไปทดลองในครั้งนี้มีค่าความเที่ยงอยู่ในระดับที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างการวิจัยได้

1.9 นำแบบสอบถามไปใช้จริง

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยกระทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์จากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลในวิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทราโดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 15 – 18 มีนาคม 2550
2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามแจกกลุ่มตัวอย่าง แล้วมาตรวจความถูกต้อง และความสมบูรณ์ แล้วนำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Science) โดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ข้อมูลในแบบสอบถามในส่วนที่เป็นข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา มาวิเคราะห์ความถี่และค่าร้อยละ

2. นำข้อมูลในแบบสอบถามตัวแปรต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนของนักศึกษา ซึ่งแบบสอบถามประมาณค่ามาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. หาปัจจัยที่ส่งผลและสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา โดยวิธีการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Stepwise Multiple Regression)

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าร้อยละ (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 101)

สูตร

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นค่าร้อยละ
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 102)

สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 101)

สูตร

$$S = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x$	แทน	ผลรวมคะแนนทั้งหมด
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละข้อยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

4. ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) (ยูทพงษ์ กัวยวรรณ์. 2543 : 162)

สูตร

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าความสัมพันธ์ตัวแปร x กับ y
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของข้อมูลที่วัดได้จากชุด x
	$\sum y$	แทน	ผลรวมของข้อมูลที่วัดได้จากชุด y
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมกำลังสองจากข้อมูล x
	$\sum y^2$	แทน	ผลรวมกำลังสองจากข้อมูล y
	$\sum xy$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่างข้อมูล x และ y

5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (บุญชม ศรีสะอาด. 2538 : 160)

สูตร

$$R^2 = (1/\sum y^2) [b_1 \ b_2 \dots b_k] \begin{Bmatrix} \sum x_{1y} \\ \sum x_{2y} \\ \vdots \\ \sum x_{ky} \end{Bmatrix}$$

เมื่อ	R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X กับ
	$\sum y^2$	แทน	ผลรวมกำลังสอง ของคะแนนเบี่ยงเบนของตัวแปรเกณฑ์
	Y	แทน	คะแนนเบี่ยงเบนของตัวเกณฑ์ นั่นคือ Y - Y
	$[b_1 \ b_2 \dots b_k]$	แทน	b' tranpose ของเมตริกซ์
	k	แทน	จำนวนตัวพยากรณ์ (ตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ)
	$\sum x_{iy}$	แทน	ค่า S_{pc} หรือผลของผลคูณระหว่างคะแนนเบี่ยงเบนของตัวแปรพยากรณ์กับคะแนนเบี่ยงเบนตัวแปรเกณฑ์

ลักษณะของแบบสอบถามในตอนที่ 2 ถึงตอนที่ 6 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งมีเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน ดังนี้

เกณฑ์การแปลความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนเฉลี่ยในภาพรวม มีดังต่อไปนี้

4	หมายถึง	ดีเยี่ยม
3.50 – 3.99	หมายถึง	ดีมาก
3.00 – 3.49	หมายถึง	ดี
2.50 – 2.99	หมายถึง	ดีพอใช้
2.00 – 2.49	หมายถึง	พอใช้
1.50 – 1.99	หมายถึง	อ่อน
1.00 – 1.49	หมายถึง	อ่อนมาก
ต่ำกว่า 0.99	หมายถึง	ต่ำ

เกณฑ์การแปลความหมายเจตคติต่อการเรียน

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยในรายชื่อในด้านบวกมีดังต่อไปนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ
1.50 - 2.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย
1.00 - 1.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยในรายชื่อบุคคลมีดังต่อไปนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ
1.50 - 2.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย
1.00 - 1.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมมีดังต่อไปนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	มีเจตคติต่อการเรียนอยู่ในระดับสูงมาก
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีเจตคติต่อการเรียนอยู่ในระดับสูง
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีเจตคติต่อการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	มีเจตคติต่อการเรียนอยู่ในระดับต่ำ
1.00 - 1.49	หมายถึง	มีเจตคติต่อการเรียนอยู่ในระดับต่ำมาก

เกณฑ์การแปลความหมายพฤติกรรมการสอนของครู

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยในรายข้อมีดังต่อไปนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน เฉลี่ยในภาพรวมมีดังต่อไปนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	มีพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับดีมาก
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับดี
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	มีพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับค่อนข้างไม่ดี
1.00 - 1.49	หมายถึง	มีพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับ ไม่ดี

เกณฑ์การแปลความหมายความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน

การแปลความหมายของคะแนนในรายข้อในด้านบวกมีดังต่อไปนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับเห็นด้วย
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับไม่แน่ใจ
1.50 - 2.49	หมายถึง	มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย
1.00 - 1.49	หมายถึง	มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การแปลความหมายของคะแนนในรายข้อในด้านลบมีดังต่อไปนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับไม่แน่ใจ
1.50 - 2.49	หมายถึง	มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับเห็นด้วย
1.00 - 1.49	หมายถึง	มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

การแปลความหมายของคะแนน เฉลี่ยในภาพรวมมีดังต่อไปนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับสูงมาก
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับสูง
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับต่ำ

1.00 - 1.49 หมายถึง มีความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับต่ำมาก

เกณฑ์การแปลความหมายการบริการของสถานศึกษา

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยรายข้อมีดังต่อไปนี้

- 4.50 - 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
 3.50 - 4.49 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
 2.50 - 3.49 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
 1.50 - 2.49 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
 1.00 - 1.49 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมมีดังต่อไปนี้

- 4.50 - 5.00 หมายถึง มีการบริการอยู่ในระดับดีมาก
 3.50 - 4.49 หมายถึง มีการบริการอยู่ในระดับดี
 2.50 - 3.49 หมายถึง มีการบริการอยู่ในระดับปานกลาง
 1.50 - 2.49 หมายถึง มีการบริการอยู่ในระดับค่อนข้างไม่ดี
 1.00 - 1.49 หมายถึง มีการบริการอยู่ในระดับต่ำไม่ดี

เกณฑ์การแปลความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยในรายข้อมีดังต่อไปนี้

- 4.50 - 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง
 3.50 - 4.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย
 2.50 - 3.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ
 1.50 - 2.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย
 1.00 - 1.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมมีดังต่อไปนี้

- 4.50 - 5.00 หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูงมาก
 3.50 - 4.49 หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูง
 2.50 - 3.49 หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง
 1.50 - 2.49 หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับต่ำ
 1.00 - 1.49 หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับต่ำมาก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์ อาชีพผู้วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน พฤติกรรมการสอนของครู การบริการของสถานศึกษา และแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์ อาชีพผู้วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอน ประสบการณ์อาชีพผู้วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1. หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย เพศ พื้นความรู้เดิม อาชีพของนักศึกษา เจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน พฤติกรรมการสอนของครู การบริการของสถานศึกษา และแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาประสบการณ์อาชีพผู้วุฒิ การศึกษาโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Pearson (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) 2. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์ อาชีพผู้วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ แบบปกติ(Enter Multiple Regression) และการถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Stepwise Multiple Regression)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ของตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

F แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution

r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

R แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

R^2 แทน ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

SE_{est} แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์

SE_b แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่าง ฉะเชิงเทรา
X_1	แทน	เพศ
X_2	แทน	พื้นความรู้เดิม
X_3	แทน	อาชีพของนักศึกษา
X_4	แทน	เจตคติต่อการเรียน
X_5	แทน	พฤติกรรมการสอนของอาจารย์
X_6	แทน	ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน
X_7	แทน	การบริการของสถานศึกษา
X_8	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
Y	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_1	แทน	เพศในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_2	แทน	พื้นความรู้เดิมในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_3	แทน	อาชีพของนักศึกษาในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_4	แทน	เจตคติต่อการเรียนในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_5	แทน	พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_6	แทน	ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_7	แทน	การบริการของสถานศึกษาในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_8	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและมีปัจจัยที่ส่งผล ประกอบด้วย เพศ พื้นความรู้เดิม อาชีพของนักศึกษา เจตคติต่อการเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน การบริการของสถานศึกษา และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพผู้วุฒิการศึกษา ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างระยอง จําแนกตามเพศและอาชีพของนักศึกษา ดังตารางที่ 4.1 – 4.2

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนร้อยละของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จําแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	74	30.33
หญิง	170	69.67
รวม	244	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 30.33 และเพศหญิง จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 69.67

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จําแนกตามอาชีพของนักศึกษา

รายได้/เดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับราชการ	46	18.85
รับจ้าง พนักงานบริษัท	110	45.08
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	26	10.66
ค้าขาย	15	6.15
อื่นๆ	47	19.26
รวม	244	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามประกอบอาชีพรับราชการจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 18.85 ประกอบอาชีพรับจ้าง พนักงานบริษัท จำนวน 110 คนคิดเป็นร้อยละ 45.08 ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.66 ประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.15 และประกอบอาชีพอื่นๆ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 19.26

ตารางที่ 4.3 แสดงคะแนนเต็ม ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมาย
จำแนกตัวแปรของปัจจัย

ตัวแปรนักศึกษา	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย
พื้นฐานความรู้เดิม	4.00	2.57	0.40	ดีพอใช้
เจตคติต่อการเรียน	5.00	4.41	0.37	สูง
พฤติกรรมการสอนของครู	5.00	4.04	0.49	ดี
ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน	5.00	3.86	0.60	สูง
การบริการของสถานศึกษา	5.00	3.94	0.86	ดี
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	5.00	3.97	0.55	สูง

จากตารางที่ 4.3 พบว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามด้านพื้นฐานความรู้เดิม พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีพื้นฐานความรู้เดิมในภาพรวมอยู่ในระดับดีพอใช้ โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.57$)

ด้านเจตคติต่อการเรียน พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.41$)

ด้านพฤติกรรมการสอนของครู พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูในภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.04$)

ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนในภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.86$)

ด้านการบริการของสถานศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการของสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.94$)

ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.97$)

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา ก่อนเข้าศึกษาใน
หลักสูตรเทียบโอนประสบการณ์อาชีพผู้ปฏิบัติการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูงวิทยาลัยสารพัดช่างยะเชิงเทรา

คะแนนเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ร้อยละ
4	0	0
3.50 – 3.99	1	0.41
3.00 – 3.49	34	13.93
2.50 – 2.99	121	49.59
2.00 – 2.49	88	36.07
1.50 – 1.99	0	0
1.00 – 1.49	0	0
ต่ำกว่า 0.99	0	0
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.57		
S.D = 0.40		

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสะสมก่อนเข้าศึกษาอยู่ในระดับ 2.50 – 3.99 มากที่สุด จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 49.59 รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.00 – 2.49 จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 36.07 และมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ 3.50 – 3.99 น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.41

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียน
ของนักศึกษาเทียบ โอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง

เจตคติต่อการเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับเจตคติ
1. การได้ศึกษาในหลักสูตรที่ข้าพเจ้ากำลังศึกษานี้ สามารถทำให้ข้าพเจ้ามีความก้าวหน้าในชีวิตได้	4.61	0.51	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. มีความรู้สึกที่ดีต่อความรู้ความสามารถ ที่อาจารย์ แต่ละวิชาในหลักสูตรถ่ายทอดให้	4.50	0.50	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. รู้สึกชอบเนื้อหาวิชาความรู้ในหลักสูตรที่กำลังศึกษา	4.43	0.54	เห็นด้วย
4. รู้สึกว่าหลักสูตรที่ข้าพเจ้ากำลังศึกษานี้ ตรงกับความ ต้องการของตนเอง	4.45	0.55	เห็นด้วย
5. มีความรู้สึกที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ ผู้สอนในหลักสูตรนี้	4.43	0.63	เห็นด้วย
6. ความรู้ที่ได้จากหลักสูตรที่ข้าพเจ้ากำลังศึกษานี้ สามารถนำไปใช้ได้จริงในการประกอบอาชีพ	4.36	0.55	เห็นด้วย
7. มีความตั้งใจและมุ่งมั่นที่จะศึกษาต่อในระดับที่ สูงสุด หลังจากสำเร็จการศึกษาในหลักสูตรนี้	4.55	0.55	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
*8. ควรมีการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร นี้ใหม่	4.22	1.07	ไม่เห็นด้วย
*9. ความรู้ที่ได้จากเนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่ครบถ้วน ตามหลักสูตร	4.23	1.11	ไม่เห็นด้วย
*10. ความรู้ที่ได้จากหลักสูตรไม่เพียงพอต่อการนำไป ประกอบอาชีพ	4.30	1.07	ไม่เห็นด้วย
รวม	4.41	0.37	สูง

* ข้อความเชิงลบ

จากตารางที่ 4.5 พบว่าในภาพรวมของนักศึกษาเทียบ โอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียน ระดับสูง ($\bar{X}=4.41$)
และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.22 - 4.61 สำหรับข้อที่นักศึกษามีระดับ
ความคิดเห็นของเจตคติต่อการเรียนสูงสุด คือ การได้ศึกษาในหลักสูตรที่ข้าพเจ้ากำลังศึกษานี้สามารถ
ทำให้ข้าพเจ้ามีความก้าวหน้าในชีวิตได้ ($\bar{X} = 4.61$) ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย
อย่างยิ่ง รองลงมาคือ มีความตั้งใจและมุ่งมั่นที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงสุด หลังจากสำเร็จการศึกษา
ในหลักสูตรนี้ ($\bar{X} = 4.55$) ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ส่วนข้อที่นักเรียนมีระดับ

ความคิดเห็นของเจตคติต่อการเรียนต่ำสุดคือ ควรมีการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรนี้ใหม่ ($\bar{X}=4.22$) ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู ของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพผู้วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

พฤติกรรมการสอนของครู	\bar{X}	S.D.	ระดับพฤติกรรม
1. ดำเนินการสอนตามลำดับเนื้อหา	3.92	0.73	มาก
2. ยกตัวอย่างและสาธิตการปฏิบัติงานอย่างเป็นขั้นตอน	3.98	0.74	มาก
3. เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามข้อสงสัย	4.19	0.80	มาก
4. สอดแทรกข้อมูลข่าวสารในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาเรียน	3.96	0.74	มาก
5. สอนเนื้อหาที่ยากให้เป็นเนื้อหาที่ง่าย ทำให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจสูงสุด	3.99	0.76	มาก
6. แนะนำและส่งเสริมให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม	4.10	0.74	มาก
7. สรุปเนื้อหาสาระที่สำคัญหลังการสอน	3.92	0.82	มาก
8. ใช้สื่อการสอนที่ทันสมัยเข้าใจง่าย	3.91	0.71	มาก
9. ใช้วิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.16	0.75	มาก
10. ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย ไม่ยึดติดวิธีสอนวิธีใดวิธีหนึ่ง ทำให้การเรียนการสอนไม่น่าเบื่อ	4.14	0.75	มาก
11. ตรวจงานและให้คะแนนพร้อมกับให้คำติชมอธิบายการให้คะแนนแก่นักศึกษา	3.88	0.85	มาก
12. ผู้สอนเข้าสอนตรงเวลา	4.10	0.73	มาก
13. ขณะทำการสอนใช้ภาษาได้เหมาะสมชัดเจน	4.13	0.67	มาก
14. ให้คำปรึกษาเรื่องการเรียนแก่นักศึกษานอกเวลาเรียน	4.20	0.73	มาก
รวม	4.04	0.49	ดี

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ในภาพรวมของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพผู้วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูในระดับดี ($\bar{X}=4.04$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.20–3.88 สำหรับข้อที่มีพฤติกรรมสอนของครูสูงสุด คือ ให้คำปรึกษาเรื่องการเรียนแก่นักศึกษานอกเวลาเรียน ($\bar{X}=4.20$) ซึ่งมีระดับปฏิบัติอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามข้อสงสัย ($\bar{X}=4.19$) ซึ่งมี

ระดับปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีพฤติกรรมการสอนของครูต่ำสุด คือ ตรวจงานและให้คะแนนพร้อมกับให้คำอธิบายการให้คะแนนแก่นักศึกษา ($\bar{X} = 3.88$) ซึ่งมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. เพื่อนจะให้ความช่วยเหลือข้าพเจ้าในเรื่องการทำงานส่งอาจารย์	4.24	0.45	เห็นด้วย
2. ข้าพเจ้าและเพื่อนจะทบทวนตำราเรียนก่อนสอบด้วยกัน	4.22	0.41	เห็นด้วย
3. เมื่อมีงานกลุ่มเพื่อนจะชักชวนข้าพเจ้าเข้ากลุ่ม ด้วย	4.26	0.45	เห็นด้วย
4. ข้าพเจ้ายึดแบบอย่างและความประพฤติดีดีของเพื่อนที่ข้าพเจ้าประทับใจ	4.28	0.47	เห็นด้วย
5. ในเวลากลางคืนข้าพเจ้าจะชวนเพื่อนไปเที่ยวเตร่ตามสถานที่ต่าง ๆ	2.53	1.34	ไม่แน่ใจ
*6. ข้าพเจ้าไม่ชอบให้ใครมายุ่งเกี่ยวกับข้าพเจ้าเรื่องการเรียน	3.60	1.19	ไม่เห็นด้วย
7. ข้าพเจ้าคำนึงถึงความแตกต่างทางความสามารถทางการเรียนในการคบเพื่อน	3.23	1.45	ไม่แน่ใจ
8. ข้าพเจ้าจะชวนเพื่อน ๆ เข้าห้องสมุดเมื่อมีเวลาว่าง	4.23	0.56	เห็นด้วย
9. เมื่อเพื่อนมีปัญหา ข้าพเจ้าพร้อมที่จะให้คำปรึกษากับเพื่อน ๆ	4.38	0.55	เห็นด้วย
*10. ข้าพเจ้าไม่ชอบทำงานกลุ่มหรือกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ๆ เนื่องจากไม่ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น	3.65	1.29	ไม่เห็นด้วย
รวม	3.86	0.60	สูง

* ข้อความเชิงลบ

จากตารางที่ 4.7 พบว่าในภาพรวมของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนในระดับสูง ($\bar{X} = 3.86$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.38 – 2.53 สำหรับข้อที่ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนสูงสุด คือ เมื่อเพื่อนมีปัญหา ข้าพเจ้าพร้อมที่จะให้คำปรึกษากับเพื่อน ๆ

($\bar{X}=4.38$) ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมาคือ ข้าพเจ้ายึดแบบอย่างและความประพฤติที่ดีของพ่อที่ข้าพเจ้าประทับใจ ($\bar{X}=4.28$) ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ส่วนข้อที่มีความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนต่ำสุด คือ ในเวลากลางคืนข้าพเจ้าจะชวนเพื่อนไปเที่ยวเตร่ตามสถานที่ต่าง ๆ ($\bar{X}=2.53$) ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริการของสถานศึกษา ของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

การบริการของสถานศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริการ
1. ห้องสมุดมีเอกสารและตำราให้นักศึกษาค้นคว้าเพียงพอกับการเรียนการสอน	3.93	0.86	มาก
2. มีวัสดุอุปกรณ์ทางการเรียนให้นักศึกษาปฏิบัติอย่างเพียงพอ	3.80	0.81	มาก
3. มีห้องค้นคว้า และทำงานกลุ่ม (นอกเหนือจากห้องสมุด)	3.86	0.67	มาก
4. จัดเนื้อหาวิชาในหลักสูตรเหมาะสม ซึ่งสามารถจะนำไปใช้ได้ในการประกอบอาชีพ	4.11	0.69	มาก
5. มีการบริการด้านข้อมูลสารสนเทศอย่างเพียงพอ	3.91	0.78	มาก
6. มีจำนวนอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน	3.88	0.95	มาก
7. การอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียน	4.00	0.81	มาก
8. การอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ	3.95	0.84	มาก
9. การอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์	4.02	0.82	มาก
10. ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำบริการต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่	3.95	0.86	มาก
รวม	3.94	0.86	ดี

จากตารางที่ 4.8 พบว่าในภาพรวมของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการของสถานศึกษาในระดับดี ($\bar{X}=3.94$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.11 – 3.80 สำหรับข้อที่สถานศึกษามีการปฏิบัติสูงสุด คือ จัดเนื้อหาวิชาในหลักสูตรเหมาะสม ซึ่งสามารถจะนำไปใช้ได้ในการประกอบ

อาชีพ ($\bar{X}=4.11$) ซึ่งมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}=4.02$) ซึ่งมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่สถานศึกษามีการให้บริการต่ำสุด คือ มีวัสดุอุปกรณ์ทางการเรียนให้นักศึกษาปฏิบัติอย่างเพียงพอ ($\bar{X}=3.80$) ซึ่งมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	\bar{X}	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
1. เมื่อมีเวลาว่างมักใช้เวลาส่วนใหญ่ในการฝึกฝนและอ่านตำราเรียน	3.64	0.81	เห็นด้วย
2. เมื่อได้รับมอบหมายงาน จะรีบดำเนินการทำให้แล้วเสร็จก่อนกำหนดเสมอ	3.78	0.82	เห็นด้วย
3. เมื่อได้รับมอบหมายงานจะต้องพยายามทำจนสุดความสามารถ	4.10	0.64	เห็นด้วย
4. ถึงแม้อาจารย์ที่สอนจะเน้นในสิ่งที่เข้าใจยากแต่ก็มีความพึงพอใจ	3.94	0.66	เห็นด้วย
5. มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ	4.05	0.60	เห็นด้วย
6. มีความชอบและให้ความสนใจกับการพูดเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาเรียน	4.08	0.57	เห็นด้วย
7. มีใจจดจ่ออยู่กับงานที่ได้รับมอบหมายแม้ว่างานนั้นจะต้องใช้ความพยายามมาก	4.17	0.64	เห็นด้วย
รวม	3.97	0.55	สูง

จากตารางที่ 4.9 พบว่าในภาพรวมของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในระดับสูง ($\bar{X}=3.97$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.17 - 3.64 สำหรับข้อที่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงสุด คือ มีใจจดจ่ออยู่กับงานที่ได้รับมอบหมายแม้ว่างานนั้นจะต้องใช้ความพยายามมาก ($\bar{X}=4.17$) ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมาคือ เมื่อได้รับมอบหมายงานจะต้องพยายามทำจนสุดความสามารถ ($\bar{X}=4.10$) ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ส่วนข้อที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำสุด คือ เมื่อมีเวลาว่างมักใช้เวลาส่วนใหญ่ในการฝึกฝนและอ่านตำราเรียน ($\bar{X}=3.80$) ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพผู้
วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง นำเสนอโดยวิเคราะห์ข้อมูลเป็น
ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยนำเสนอข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัย
สารพัดช่างฉะเชิงเทรา ดังตารางที่ 4.10 – 4.11

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละของคะแนนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 1 ของนักศึกษา

คะแนนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 1	จำนวน	ร้อยละ
4	0	0
3.50 – 3.99	10	4.10
3.00 – 3.49	113	46.31
2.50 – 2.99	106	43.44
2.00 – 2.49	15	6.15
1.50 – 1.99	0	0
1.00 – 1.49	0	0
ต่ำกว่า 0.99	0	0
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.97		
S.D = 0.34		

จากตารางที่ 4.10 พบว่า คะแนนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 1 นักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์
อาชีพผู้วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงระหว่าง 3.00 – 3.49 มากที่สุดจำนวน
113 คน คิดเป็นร้อยละ 46.31 รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 2.50 – 2.99 จำนวน 106 คน
คิดเป็นร้อยละ 43.44 และมีคะแนนเฉลี่ยในระดับ 3.50 - 3.99 น้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็น
ร้อยละ 4.10

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของ ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรปัจจัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ตัวแปรที่ศึกษา	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	Y
X ₁	1.00	.09	.04	.07	-.01	-.05	.06	.05	.02
X ₂		1.00	.18	.17	.15	.06	.04	-.01	.61*
X ₃			1.00	.45*	.14	.20*	-.04	.13	.26*
X ₄				1.00	.27*	.36*	.03	.18	.43*
X ₅					1.00	.45*	.10	.22*	.46*
X ₆						1.00	.06	.18	.47*
X ₇							1.00	.34*	.03
X ₈								1.00	.04
Y									1.00

*p<.05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (Y) กับพื้นฐานความรู้เดิม (X₂) ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน (X₆) พฤติกรรมการสอนของครู (X₅) เจตคติต่อการเรียน(X₄) และอาชีพของนักศึกษา (X₃) มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ .61 , .47 , .46 , .43 และ .26 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression) โดยใช้ตัวแปรทุกตัวร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ตารางที่ 4.12 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression) ของตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบ โอนประสบการณ์ อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ตัวแปรที่ศึกษา	b	β	SE _b	t
เพศ (X ₁)	-.01	-.02	.03	-.44
พื้นความรู้เดิม (X ₂)	.65	.53	.05	11.03*
อาชีพของนักศึกษา(X ₃)	-1.92x 10 ⁻⁴	.00	.03	-.00
เจตคติต่อการเรียน (X ₄)	.14	.19	.04	3.36*
พฤติกรรมการสอนของครู(X ₅)	.25	.23	.05	4.30*
ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน(X ₆)	.29	.28	.05	5.12*
การบริการของสถานศึกษา(X ₇)	-6.68x10 ⁻³	-.01	.03	-.17
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์(X ₈)	-.05	-.09	.03	-1.70
R	=	.80		
R ²	=	.64		
SE _{set}	=	.24		
a	=	-1.45		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า เพศ (X₁) พื้นความรู้เดิม (X₂) อาชีพของนักศึกษา(X₃) เจตคติต่อการเรียน (X₄) พฤติกรรมการสอนของครู (X₅) ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน (X₆) การบริการของสถานศึกษา (X₇) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X₈) สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบ โอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (Y) ได้ร้อยละ 64

ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบ โอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ได้แก่ เพศ พื้นความรู้เดิม อาชีพของนักศึกษา เจตคติต่อการเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน การบริการของสถานศึกษา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ -.01, .65, -1.92 x 10⁻⁴, .14, .25, -6.68 x 10⁻³ และ -.05 ตามลำดับ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ -.02, .53, -.00, .19, .23, .28, -.01, และ -.09 ตามลำดับ

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวเกณฑ์ (Y) และตัวพยากรณ์ (X₁, X₂, X₃, X₄, X₅, X₆, X₇, X₈) มีค่าเท่ากับ .80 และค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ .25

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบ โอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในรูปคะแนนดิบ มีดังนี้

$$Y = -1.45 - .01 X_1 + .65 X_2 - (1.92 \times 10^{-4}) X_3 + .14 X_4 + .25 X_5 + .29 X_6 - (6.68 \times 10^{-3}) X_7 - .05 X_8$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบ โอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในรูปคะแนนมาตรฐาน มีดังนี้

$$Z_Y = -.02 Z_1 + .53 Z_2 + .00 Z_3 + .19 Z_4 + .23 Z_5 + .28 Z_6 - .01 Z_7 - .09 Z_8$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Stepwise Multiple Regression) เพื่อคัดเลือก ตัวแปรที่ดีที่สุด สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบ โอนประสบการณ์อาชีพ สู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา โดยพิจารณา เลือกตัวแปรที่มีอำนาจในการพยากรณ์สูงสุดเข้าในสมการพยากรณ์ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย พหุคูณของตัวแปรในสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบ โอนประสบการณ์ อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Stepwise Multiple Regression) ของตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบ โอนประสบการณ์ อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่าง ฉะเชิงเทรา

ตัวแปรที่ศึกษา	b	β	SE _b	t
พื้นฐานความรู้เดิม (X ₂)	.65	.53	.05	11.34*
ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน (X ₆)	.30	.27	.05	5.07*
พฤติกรรมการสอนของครู (X ₅)	.24	.21	.05	4.16*
เจตคติต่อการเรียน (X ₄)	.14	.18	.03	3.59*
R	=	.79		
R ²	=	.63		
SE _{set}	=	.25		
A	=	-1.52		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า พื้นฐานความรู้เดิม (X₂) ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน (X₆) พฤติกรรม การสอนของครู (X₅) และเจตคติต่อการเรียน (X₄) สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพผู้วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (Y) ได้ และสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ร้อยละ 63 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .65, .30, .24 และ .14 ตามลำดับ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .53, .27, .21 และ .18 ตามลำดับ

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวเกณฑ์ (Y) และตัวพยากรณ์ (X_2, X_6, X_5, X_4) มีค่าเท่ากับ .79 และค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ .25

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพผู้วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา ในรูปคะแนนดิบมีดังนี้

$$Y' = -1.52 + .65 X_2 + .30 X_6 + .24 X_5 + .14 X_4$$

จากสมการถดถอยพหุคูณแสดงว่า ถ้านักศึกษามีคะแนนพื้นฐานความรู้เดิมเพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .65 หน่วย ถ้านักศึกษามีคะแนนความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .30 หน่วย ถ้านักศึกษามีคะแนนพฤติกรรมการสอนของครูเพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .24 หน่วย และถ้านักศึกษามีคะแนนเจตคติต่อการเรียนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .14 หน่วย

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพผู้วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา ในรูปคะแนนมาตรฐานมีดังนี้

$$Z_V' = .53 Z_2 + .27 Z_6 + .21 Z_5 + .18 Z_4$$

จากสมการถดถอยพหุคูณแสดงว่า ถ้านักศึกษามีคะแนนพื้นฐานความรู้เดิมเพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .53 หน่วย ถ้านักศึกษามีคะแนนความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .27 หน่วย ถ้านักศึกษามีคะแนนพฤติกรรมการสอนของครูเพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .21 หน่วย และถ้านักศึกษามีคะแนนเจตคติต่อการเรียนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .18 หน่วย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์ อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระบบเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระบบเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา

5.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีการศึกษา 2548 วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา จำนวน 608 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์ อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2548 วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา จำนวน 244 คน โดยใช้เกณฑ์ตามตารางของ Yamane' ที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยการกำหนดสัดส่วนจำนวนนักศึกษาของแต่ละแผนก

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ของLikert แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ตอน โดยมีค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม ดังนี้ ตอนที่ 1 สถานะภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เจตคติต่อการเรียน ตอนที่ 3 พฤติกรรมการสอนของครู

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน ตอนที่ 5 การบริการของสถานศึกษา และตอนที่ 6 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.80 - 0.91

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากงานบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในวิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 15 - 18 มีนาคม 2550

2. นำแบบสอบถามที่ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแล้วมาตรวจความถูกต้อง และความสมบูรณ์ แล้วนำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สถิติการวิเคราะห์หาค่าความถี่ และค่าร้อยละ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Science)

2. นำข้อมูลในแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่ามาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. การหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ พื้นความรู้เดิม อาชีพของนักศึกษา เจตคติต่อการเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน การบริการของสถานศึกษา และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีการหาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation)

4. การหาตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์ อาชีพผู้วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression) และวิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Stepwise Multiple Regression) เพื่อคัดเลือกตัวแปรที่ดีที่สุด

5.1.6 ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพผู้วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผลการศึกษาพบว่า คะแนนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 1 นักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพผู้วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงระหว่าง 3.00 - 3.49 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.31 รองลงมา มีคะแนนระหว่าง 2.50 - 2.99 คิดเป็นร้อยละ 43.44 และมีคะแนนเฉลี่ยในระดับ 3.50 - 3.99 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.10

2. การศึกษาเพศ พื้นความรู้เดิม อาชีพของนักศึกษา เจตคติต่อการเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน การบริการของสถานศึกษา และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผลการศึกษา โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได เพื่อคัดเลือกตัวแปรที่ดีที่สุด พบว่า พื้นความรู้เดิม (X_2) ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน (X_6) พฤติกรรมการสอนของครู (X_5) และเจตคติต่อการเรียน (X_4) สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา ได้ร้อยละ 63 โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากไปน้อย และในการสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการ เรียงตามลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากไปน้อยดังนี้

สมการที่ใช้พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา ในรูปคะแนนดิบคือ

$$Y' = -1.52 + .65 X_2 + .30 X_6 + .24 X_5 + .14 X_4$$

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา ในรูปคะแนนมาตรฐานมีดังนี้

$$Z_Y' = .53 Z_2 + .27 Z_6 + .21 Z_5 + .18 Z_4$$

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยผู้วิจัยจะขออภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

5.2.1 การอภิปรายผลการวิเคราะห์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่าคะแนนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 1 นักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระหว่าง 3.00 – 3.49 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.31 รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 2.99 คิดเป็นร้อยละ 43.44 และมีคะแนนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 1 ในระดับ 3.50 - 3.99 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.10 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนที่มีโอกาสเข้ามาศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา ได้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้นได้รับการถ่ายทอดความรู้ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการเรียนและทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สันทยา เชมวิรัตน์ (2542 : 6) ได้ให้ความหมายของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความรู้ หรือความสามารถของบุคคลที่ได้มาจากการเรียนรู้ โดยสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาหรือศึกษาต่อเนื้อได้ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบ ผลสัมฤทธิ์วรรณิ อังสิทธิสุนทร (2544 : 12) ได้ให้ความหมายของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะ

และความสามารถของบุคคลที่พัฒนาการคิดขึ้น อันเป็นผลมาจากการเรียน การสอน การฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วยความสามารถทางสมอง ความรู้ ทักษะ ความรู้สึก ค่านิยมต่างๆ ความสัมพันธ์ ผลนี้ อาจจะทดสอบจะทดสอบได้ด้วยแบบทดสอบวัดผลการเรียนที่ ใ้ใช้กัน ทั่วไป เช่น ในการสอบซ่อม การสอบกลางปี การสอบประจำเดือน หรือประจำปี เป็นต้น

5.2.2 การอภิปรายผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเพศ พื้นความรู้เดิม อาชีพของ นักศึกษา เจตคติต่อการเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน การบริการ ของสถานศึกษา และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์ อาชีพผู้วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ พื้นความรู้เดิม ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน พฤติกรรม การสอนครู เจตคติทางการเรียน และอาชีพของนักศึกษา โดยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ซึ่งเป็นไป ตามสมมติฐานข้อที่ 1 มีรายละเอียดดังนี้

1. พื้นความรู้เดิมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพ ผู้วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์เป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพื้นฐานความรู้เดิม ของผู้เรียนจะสามารถมีส่วนช่วยในการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้นได้ ซึ่งเมื่อผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ มาจากการศึกษาในภาคบังคับที่ตรงกับสาขาวิชาที่กำลังศึกษาทำให้การเรียนรู้ต่าง ๆ เป็นไปอย่างสะดวก และรวดเร็วยิ่งขึ้นซึ่งจะทำให้ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย จากมาณี เกียรติกุลวัฒนา (2541 : 104) พบว่า ตัวแปรระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น เป็นตัวแปรที่มีค่าความสัมพันธ์ในทางบวกและมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณสูงสุด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิทยาลัย ช่างศิลป์ สุภวรรณ พันธุ์ภักดี (2542 : 63) พบว่าผล การเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกและพยากรณ์ผลการ เรียนรวมด้านความสามารถเชิงปฏิบัติการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กัลยา อินทรสาร (2540)[Online] ได้ทำการวิจัยองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ขอ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัด นครราชสีมา ได้จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนได้จำนวน 353 คน พบว่า พื้นฐานความรู้เดิมสามารถพยากรณ์เปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 26.77

2. ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอน ประสบการณ์อาชีพผู้วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่ม เพื่อนนั้นจะต้องมีการพึ่งพาอาศัยในเรื่องของการเรียน การทำรายงาน การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มของ ทางวิทยาลัย ดังนั้นหากนักศึกษามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกลุ่มเพื่อนแล้วก็จะยอมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนให้สูงขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพูนทรัพย์ วงษ์พานิช (2523 : 13-20) ได้ศึกษา องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรี (ค.บ.) ของบุคลากรทาง

การศึกษาและครูประจำการในวิทยาลัยครูกรุงเทพมหานคร โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคลากรทางการศึกษาและครูประจำการที่เรียนในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร พบว่าการปรับตัวเข้ากับเพื่อนมีอิทธิพลสูงสุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบุคลากรทางการศึกษา และครูประจำการ เตือนจิตต์ จิตต์อารี (2522 : 72) ได้ศึกษา เรื่องการคบเพื่อนของนิสิตหญิง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร พบว่า นิสิตส่วนใหญ่นิยมคบเพื่อนที่มีลักษณะ 5 ลักษณะ คือ เพื่อนที่ให้ความช่วยเหลือดี เพื่อนที่มีความสนใจตรงกัน เพื่อนที่เรียนดี และมีฐานะดี ผลการวิจัยยังปรากฏอีกว่า นิสิตหญิงประสบปัญหาที่เกิดจากการคบเพื่อนเพศเดียวกันมากกว่าปัญหาที่เกิดจากการคบเพื่อนต่างเพศ นอกจากนี้ยังพบว่า ในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศของนักศึกษานี้ มีผลส่งเสริมทางด้านการเรียนแก่นักศึกษาค่อนข้าง

3. พฤติกรรมการสอนของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอน ประสพการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพฤติกรรมการสอนของครูไม่ว่าจะเป็นการเตรียมการสอน การสอน และการประเมินผล ทุกขั้นตอนย่อมนำมาซึ่งการเกิดการเรียนรู้ของผู้เรียนเสมอ ดังนั้นหากครูมีพฤติกรรมการสอนที่ดีก็ย่อมส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาให้สูงขึ้นเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายวรุณ บุญคง (2533) [Online] ได้ทำการวิจัยองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนิสิตนักศึกษา การสังเคราะห์วิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคืองานวิจัยที่ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์สูงคือ กระบวนการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง วิธีการเรียนที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์สูงคือ วิธีสอนแบบศูนย์ การเรียนบทเรียนแบบโมดูลและวิธีสอนแบบสืบสวน ส่วนสื่อการสอนที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์สูง คือ สื่อการสอนทางเคียวและสื่อที่เป็นเทคโนโลยีทางการศึกษา เช่น สไลด์ วิดีโอ เป็นต้น Pittman (1993 : 4702- A) ได้ทำการศึกษาผลองค์ประกอบของผลผลิตทางการศึกษาที่มีความสนใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่าคุณภาพการสอนของครูมีผลต่อความสนใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน วินัย สายสุด (2538) [Online] ได้ทำการวิจัยองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำนวน 390 คน พบว่า พฤติกรรมการสอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย กัลยา อินทรสาร (2540) [Online] ได้ทำการวิจัยองค์ประกอบที่มุ่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษานักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 125 โรงเรียน สุ่มด้วยวิธีหลายขั้นตอนได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 353 คน พบว่า พฤติกรรมทางการสอนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สนทนา เขมวรัตน์ (2542 : 79) ได้ทำการศึกษาดัชนีแปรบางประการที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร พบว่าตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาโฆษณา ได้แก่ พื้นความรู้เดิมและพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ โดยสามารถร่วมพยากรณ์ได้ร้อยละ 55.60

4. เจตคติต่อการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์ อาชีพผู้วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเมื่อนักศึกษามีความรู้สึที่ดีต่อหลักสูตร ครูผู้สอน และความรู้ที่นักศึกษาคิดว่าจะได้รับ ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อตัวนักศึกษาได้ นักศึกษาก็จะสามารถเรียนอย่างมีจุดหมายและเกิดจากความตั้งใจของตนเอง นั่นก็หมายความว่า สิ่งใดที่เกิดจากความตั้งใจของตนเองแล้วมักจะง่ายเสมอ ซึ่งก็จะทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายสุนีย์ สว่างทรัพย์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 12 ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 กับ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ แต่ปีที่ 2 ออกแล้ว พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู ความคาดหวังในการศึกษาต่อ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน โดยความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนส่งผลเชิงนิเสธต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียน นุชนาฏ วรยศตรี (2544 : 59-60) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนคร ได้ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่สามารถส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา คือเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นตัวแปรหนึ่งของปัจจัยด้านตัวผู้เรียนที่มีอำนาจในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 21.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้น ผู้บริหาร อาจารย์ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนจึงควรจะให้ความสำคัญกับเจตคติต่อการเรียนของนักศึกษาให้มากที่สุด โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเจตคติต่อการเรียนเพราะจะทำให้ นักศึกษาสามารถปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

5. อาชีพของนักศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์ อาชีพผู้วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาชีพของนักศึกษานั้นจะทำให้ นักศึกษาเกิดทักษะและประสบการณ์ที่แตกต่างกันไป และมีส่วนในการส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จงกลณี ชูติมาเทวินทร์ (2527 : 77-80) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์องค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยมีจุดหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของ

องค์ประกอบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 688 คน พบว่า ตัวพยากรณ์รายได้จากการประกอบอาชีพของครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยนักศึกษาคณะวิชาการบัญชีที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้สูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์ อาชีพผู้วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่า พื้นความรู้เดิม ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน พฤติกรรมการสอนของครู และเจตคติต่อการเรียนสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพผู้วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ตัวแปรที่สำคัญที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพผู้วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มากที่สุดคือ พื้นความรู้เดิม ดังนั้น วิทยาลัยสารพัดช่างจะเชิงเทราควรให้ความสำคัญในการพิจารณาคะแนนเฉลี่ยสะสมของผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยสารพัดช่างจะเชิงเทรา และถ้าพิจารณาคัดเลือกนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับต่ำเข้าศึกษาต่อ วิทยาลัยควรจะมีการปรับพื้นความรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน การใช้ห้องสมุด การเข้าใช้ห้องปฏิบัติการ และการฝึกปฏิบัติความรู้ที่เป็นพื้นฐานในการเรียนเทียบโอนประสบการณ์อาชีพผู้วุฒิการศึกษา และในด้านของอาจารย์ผู้สอนควรสร้างความรู้พื้นฐานเดิมให้เพียงพอแก่นักศึกษาก่อนที่จะเริ่มเรียนเนื้อหาใหม่ โดยก่อนสอนอาจารย์ควรจะใช้แบบประเมินหรือการซักถามเพื่อตรวจสอบพื้นความรู้เดิมของผู้เรียนว่าอยู่ในระดับใด แล้วทำการสอนเรื่องที่ผู้เรียนนั้นขาดความรู้อยู่ เพื่อที่จะให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ตัวแปรที่สำคัญลำดับที่สองที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพผู้วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คือ ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน ดังนั้น เพื่อนมีบทบาทสำคัญยิ่งในการเสริมสร้างหรือเชื่อมโยงให้นักศึกษารักการเรียน เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนและก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันและเกิดการยอมรับกัน อันเป็นเหตุให้มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

3. ตัวแปรที่สำคัญลำดับที่สามที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพผู้วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คือ พฤติกรรมการสอนของครู ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนควรมีการปรับปรุงพัฒนาพฤติกรรมการสอนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นในด้านวิธีสอน การจัดกิจกรรมการสอน การใช้สื่อการสอน การอธิบาย การถามคำถาม

การมอบหมายงาน และการประเมินผล ซึ่งจะเป็นการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ให้สูงขึ้นด้วย

4. ตัวแปรที่สำคัญลำดับสี่ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คือ เจตคติที่ดีต่อการเรียน ดังนั้น เจตคติเป็นผลจากการที่บุคคลประเมินผลจากสิ่งเร้าแล้วแปรเปลี่ยนมาเป็นความรู้สึกภายในที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการที่จะแสดงพฤติกรรม เจตคติของบุคคลจะแปรค่าได้ทั้งในด้านคุณภาพและความเข้ม ซึ่งเจตคติมีทั้งทางบวกและทางลบ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้มากกว่าที่จะมีมาแต่กำเนิดหรือเป็นผลมาจากโครงสร้างภายในตัวบุคคล หรืออูมิภาวะ เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้าที่เป็นกลุ่มเดียวกันจะมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน เจตคติเป็นสิ่งที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วอาจจะเป็นที่ถาวรตลอดไปหรือชั่วคราวก็ได้ เจตคติที่มั่นคงถาวรย่อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและบุคลิกภาพของบุคคลมาก และการเปลี่ยนแปลงย่อมมีได้ยาก

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น ประสบการณ์จากการทำงาน บุคลิกภาพคุณภาพการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน ขวัญและกำลังใจจากหน่วยงานต้นสังกัด

2. ควรศึกษาวิธีการเรียนที่ทำให้นักศึกษาประสบผลสำเร็จ โดยศึกษาด้วยวิธีการสังเกตสัมภาษณ์ เกี่ยวกับวิธีการเรียนจากนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เพื่อเป็นแบบอย่างในการเรียน

3. ควรศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

4. ควรศึกษาคุณภาพของครูผู้สอนในวิทยาลัยสารพัดช่างจะเชิงเทรา โดยศึกษาเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมผลการเรียนของนักศึกษา ตลอดจนเพิ่มสะสมงานของนักศึกษาและครูผู้สอนเพื่อศึกษาการปฏิบัติหน้าที่ในด้านความสามารถในการสอน

5. ควรทำวิจัยเพื่อหารูปแบบการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพ ผู้วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาความรู้ความสามารถทางการเรียนของนักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียน

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. 2548. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กัลยา สกุลแก้ว. 2532. “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางการเรียน เจตคติต่อครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน วิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กรุงเทพมหานคร” .วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- กัลยา อินทรสาร. 2540. “องค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา” [online] Available: <http://www.203.149.11.171/r001/search.htm/>
- ไชนภา แก้วจันทร์. 2535. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลราชชนนี กรุงเทพฯ: “ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จกกลณี ชุตินาเทินทร์. 2527. “ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่ไม่ใช่ทางสติปัญญา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จินตนา ยูนิพันธ์. 2527. การเรียนการสอนทางพยาบาล. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพยาบาลศาสตร์. คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เดือนจิตต์ จิตอารีย์. 2522. “การคบเพื่อนของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทัศนีย์ ชาดีไทย. 2535. จิตวิทยาและสังคมวิทยาพื้นฐานเพื่อการวัดและประเมินผลการศึกษา. เอกสารประกอบการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จังหวัดนนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ธีระบุท รัชชะ. 2544. “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านศิลปะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- นุชนาฏ วรยศศรี. 2544. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- บุญชม ศรีสะอาด. 2537. การพัฒนาการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2537. วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น
- บุญชม ศรีสะอาด. 2543 . การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่6 .กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2534. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย.
พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บี แอน บี พับบลิชซิ่ง.
- บุญสม สุขุมาลพงษ์. 2536 . “พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาเอกนาฏศิลป์ ในสถาบัน
ราชภัฏอุดรธานี ตามทัศนะของนักศึกษา.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตวิชาเอก
การอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- ประนอม ทวีกาญจน์. 2526. “ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเดิม สภาพแวดล้อมที่บ้าน
บรรยากาศในชั้นเรียน คุณภาพของการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริม
ประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2520. การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา
พานิช
- ปาจารย์ วัชชวัลคุ. 2547. “อิทธิพลขององค์ประกอบด้านลักษณะของนักศึกษา และสภาพแวดล้อม
ทางโรงเรียน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนระดับประถม
ศึกษาในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย”
- พิศเพลิน เขียวหวาน. 2520. “องค์ประกอบบางประการที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พูนทรัพย์ วงษ์วานิช. 2523. “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในระดับ
ปริญญาตรี (ค.บ.) ของบุคลากร ทางการศึกษาและครูประจำการในวิทยาลัยครู
กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย.จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- พวงศักดิ์ จันทร์สุรินทร์. 2546. “แนวทางการจัดการอาชีวศึกษารูปแบบการปฏิรูป.”
[Online].Availavle : <http://www.vec.go.th>
- พสิน แดงจวง. 2537. “องค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการสำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิต
ศึกษาภาคพิเศษของนักศึกษาสังกัดอุดมศึกษาของรัฐ .”[online] .Available :
<http://203.11.171/r001/Search.htm/>
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. 2518. คัมภีร์มหาวิทยาลัย.กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.

- มาณี เกียรติกุลวัฒนา. 2541. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรศิลปศึกษาชั้นกลาง วิทยาลัยช่างศิลป์.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- มาลี จูทา. 2542. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : พิมพ์ที่ทิพย์วิสุทธิ
- เมธี ธรรมวัฒนา. 2544. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีสถาปัตยกรรม สถาบันราชภัฏ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาวิทยาลัย สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ยุทธพงษ์ กัยวรรณ. 2543. พื้นฐานการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- ยุพิน พิพิธกุล. 2527. รายงานการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่ใช้และไม่ใช้ชุดการสอน สำหรับวิชาพฤติกรรมกรรมการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งกานต์ เพ็ชรสไต. 2545. “องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันราชภัฏราชนครินทร์.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาวิทยาลัย สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วรรณ อังสิทธิพูนพร. 2544. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะเกษตรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาวิทยาลัย สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. 2537. กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ภาคปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งแรก กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วินัย สายสุด. 2538. “องค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร.” [online] Available : <http://www203.149111.171/r001/Search.htm/>.
- ศศิธร ศรีวิเชียร. 2539. “ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศุภวรรณ พันธุ์ภักดี. 2542. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตแพทย์คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี. 2543. **สานปฏิรูป**. เล่มที่ 27. กรุงเทพฯ.
- สนทยา เขมวีรัตน์. 2542. “ตัวแปรบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร.” *ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.
- สายสุนีย์ สว่างทรัพย์. 2512. “สภาพแวดล้อมทางบ้านที่มีผลต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร.” *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี. 2544. **สานปฏิรูป**. ฉบับที่ 34. กรุงเทพฯ ๑.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2545. **การศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา**. ฉบับที่ 3. กรุงเทพฯ ๑.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2547. **แนวทางการปฏิรูปการอาชีวศึกษาไทย**. กรุงเทพฯ ๑.
- สุนันท์ สังข์อ่อน. 2531. “การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเส้นสาเหตุขององค์ประกอบด้านนักเรียนโรงเรียนและสภาพแวดล้อมทางบ้านกับองค์ประกอบแต่ละด้านของความรู้และความสามารถเชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร.” *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- สุนีย์ บุณยวิทย์. 2547. “ความคิดเห็นของนักเรียนต่อสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยอาชีวศึกษากลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา.” *สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง*
- สุรางค์ ไก่ตระกูล. 2533. *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายวรุณ บุญคง. 2533. “องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษา : การสังเคราะห์วิจัยเชิงปริมาณ.” [Online].
Available :<http://www.203.149.11.171/r001/search.htm/>
- อรพรรณ จีระกะลัส. 2523. “การวิเคราะห์องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร.” *ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.

- อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมร์. 2531. รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัวทัศนคติและนิสัยในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพฯ.
- อวยชัย วยสุวรรณ. 2521. “การพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้องค์ประกอบที่อยู่เหนือความสามารถทางด้านสติปัญญา.” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อุริย์ ลิมพิสุทธิ์. 2526. “ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบบางประการซึ่งไม่ใช่ความสามารถทางสติปัญญาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.”วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำรุง จันทรวานิช. 2526. องค์กำหนดประสิทธิภาพของการประถมศึกษา.” รายงานการวิจัยและประเมินผลประสิทธิภาพของการประถมศึกษา. สำนักนายกรัฐมนตรี.
- Bloom, Venjamin S. 1976. Human Characteristics and School Learning . New York:McGraw – Hill Book Co.
- Boyd,W.M> 1979. The forte Side of The black Undergraduate: An Assessment of Academic Achievements and Aspirations Vuring the 1970’s. Paper Presented at the Annual Meeting of the American Educational. 46(10) : 2935 – A;April.
- Carroll. John B. 1971. “A Model of School Learning” in Learning Theory and Practice. By Paul F. Johnson. New York:Thomas Y. Cowell C.,: 147.
- Car , john B. 1963. A Model of school Learning. Teacher College Record : May 1963.
- Cruze, Wendel W. 1974. Educational Psychology. New York : The Remal Press Company.
- Good, C.V. 1959. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill.
- Gronlue. N.E. 1959. Soiometry in the Classroom. New York : Harper and Row.
- Klausmeir Herbert J. 1961. Learning and Human Abilities : Educational Psychology. New York : Harper & Vrothers.
- Pittman , Shirley Gaines . 1993. The Effect of Educational Productivity Factors on Eighth-Grade Interest and Ahievement in Science . Dissertation Abstract International. 12(53) : June
- Prescott , Donied A . 1961 . Report of Conference on Child Study . Educational Bulletin . Faculty of Education Chulalongkorn University.
- Kalman, Herbert C.1965 Peading in Attitude Theoty and Mesasurement. New York:McGraw-Hill Book Co.,

- Rokeach, Milton. 1970. Beliefs Attitudes and Values. San Francisco: Jossey-Bass Publishers, Inc.,
- Shaw. M.E. and J.M. Wright. 1967. Scales for the Measurement of Attitudes. New York:
McGraw-Hill Book Co.,
- Slavin Robert P. 1993 . Organizational Behavior . 6 th Edition . New Jersey : A Simon &
Schuster
- Stuart, Hayes Laverne. 1978. Wstudy of Factors Related to the Mathematics Achievement of
Eighth-Grade Students in the public School of St. Tammany Parish, Louisiana.”
Dissertation Abstracts International. 39:2115 – A; October.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความร่วมมือเกี่ยวกับการวิจัย

ที ศช 0524.04 / 4990

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

ธันวาคม 2549

เรียน ขอลาเชิญเป็นกรรมการสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท

เรียน ผศ.ดร.ครุสา โกลานันท์กุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ตามคำสั่ง คณะกรรมการอุดมศึกษา ที่ 37/3/ 2549 แต่งตั้งท่านเป็นกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ชื่อ นางจรรยา คำสะอาด ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายที่อำเภอวังน้อย จังหวัดสุพรรณบุรี” ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา”

ประธานคณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการประชุมคณะกรรมการในวันที่ 15 ธันวาคม 2549 เวลา 13.00 น. ณ ห้องเรียนปริญญาเอก คณะกรรมการอุดมศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมประชุมตามวัน เวลา ดังกล่าวด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะระกุล)

กมลบดี

หน่วยวิจัยการศึกษา

โทร. 0-2737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร 0-2326-4325

คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ ๑๗๓/๒๕๔๙
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์ของ นางจรรยา คำสะอาด

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นางจรรยา คำสะอาด รหัสประจำตัว 48063210
เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปรึกษาและพิจารณาหัวข้อ
และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.เลิศลักษณ์	กลั่นหอม	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ดร.ผดุงชัย	ภูพัฒน์	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.ศิริรัตน์	เพชรแสงศรี	ประธานกรรมการ
ผศ.ดร.เลิศลักษณ์	กลั่นหอม	กรรมการ
ดร.ผดุงชัย	ภูพัฒน์	กรรมการ
ผศ.ดร.อำนาจ	ตั้งเจริญชัย	กรรมการ
ผศ.ดร.อรสา	โกศลนันทกุล	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

กณบดี

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

.....

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวินิจฉัย สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

นางจรรยา คำสะอาด รหัสประจำตัว 48063210 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (Factors Affected to Student Achievement of Transfer Experiences to Educational Qualification in Diploma Program)” โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย กู้พัฒนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2549

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้น ภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. 2550

(รศ.ดร.อิทธิพล แจ่มจัด)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ สธ 0524.04 0330

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๖ มกราคม ๒๕๕๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ว่าที่ ร.ท.สมภพ เพชรพระประเสริฐ / นายวิชัย พุ่มพฤษย์ / ดร.คมสร วงษ์รักษา

ผศ.ดร.อรสา โกศลานันทกุล / นางสาวฉันทนา พิพัฒน์บรรณกิจ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางจรรยา คำสะอาด นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง” โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นางจรรยา คำสะอาด มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน้า เยี่ยมห้องศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

ที่ ศธ 0524.04 0964

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๖ มีนาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ขอลงความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา

สิ่งที่ส่งมาด้วย

1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางจรรยา คำสะอาด นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง” โดย ผศ.ดร.เกศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม ๒๕๔๙ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางจรรยา คำสะอาด เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิจิตร จินะตระกูล)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร ๐๒-๖๓๗-๓๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒

โทรสาร ๐๒-๖๓๖-๔๓๒๕

ติดต่อนักศึกษา โทร.๐๘๑๒๙๒-๐๑๐๐

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์
อาชีพผู้วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นมาเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์
หลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
ณ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในหัวข้อเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพผู้วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง” ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักศึกษาได้ทำการกรองข้อมูลและตอบคำถามตาม
ความเป็นจริงมากที่สุด ข้อมูลที่ได้จากนักศึกษาจะนำไปแปลผลสรุปรวม ซึ่งจะไม่มีการทบทวนต่อ
นักศึกษาแต่อย่างใด

แบบสอบถามบางออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ และข้อมูลทั่วไป
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียน
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริการของสถานศึกษา
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

จรวบ คำสะอาด

นักศึกษานิเทศศาสตร์โท

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ และข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านหรือ
เติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนด

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา ก่อนเข้าศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
หลักสูตรเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่อุดมศึกษา วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา
เท่ากับ..... (ทศนิยมสองตำแหน่ง)

3. ระดับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ของปีการศึกษา 2549
เท่ากับ..... (ทศนิยมสองตำแหน่ง)

4. ขณะนี้ข้าพเจ้าเป็นนักศึกษาในสาขาวิชา

- () ยานยนต์
- () ช่างไฟฟ้า
- () ช่างอิเล็กทรอนิกส์
- () พาณิชยกรรม
- () คอมพิวเตอร์
- () อาหารและโภชนาการ

5. ปัจจุบันข้าพเจ้าประกอบอาชีพ

- () รับราชการ
- () รับจ้าง พนักงานบริษัท
- () พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- () ก้าขาย
- () อื่น ๆ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียน

คำชี้แจง โปรดตอบตามความเป็นจริง โดยการทำเครื่องหมาย / ลงช่องว่าง

ข้อที่	เจตคติต่อการเรียน	ระดับความคิดเห็นของนักศึกษา					
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
1.	การได้ศึกษาในหลักสูตรที่ข้าพเจ้ากำลังศึกษานี้ สามารถทำให้ข้าพเจ้ามีความก้าวหน้าในชีวิตได้						
2.	มีความรู้สึกที่ดีต่อความรู้ความสามารถ ที่อาจารย์ แต่ละวิชาในหลักสูตรถ่ายทอดให้						
3.	รู้สึกชอบเนื้อหาวิชาความรู้ในหลักสูตรที่กำลัง ศึกษา						
4.	รู้สึกว่าหลักสูตรที่ข้าพเจ้ากำลังศึกษานี้ ตรงกับ ความต้องการของตนเอง						
5.	มีความรู้สึกที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนของ อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรนี้						
6.	ความรู้ที่ได้จากหลักสูตรที่ข้าพเจ้ากำลังศึกษานี้ สามารถนำไปใช้ได้จริงในการประกอบอาชีพ						
7.	มีความตั้งใจและมุ่งมั่นที่จะศึกษาต่อในระดับที่ สูงสุด หลังจากสำเร็จการศึกษาในหลักสูตรนี้						
8.	ควรมีการปรับปรุง การจัดการเรียนการสอนใน หลักสูตรนี้ใหม่						
9.	ความรู้ที่ได้จากเนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่ครบถ้วน ตามหลักสูตร						
10.	ความรู้ที่ได้จากหลักสูตรไม่เพียงพอต่อการนำไป ประกอบอาชีพ						

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการสอนของอาจารย์

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อว่า อาจารย์ผู้สอนกระทำและปฏิบัติในลักษณะใดในการเรียนของท่าน โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง

ข้อที่	พฤติกรรมการสอนของอาจารย์	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ดำเนินการสอนตามลำดับเนื้อหา					
2.	ยกตัวอย่างและสาธิตการปฏิบัติงานอย่างเป็นขั้นตอน					
3.	เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามข้อสงสัย					
4.	สอดแทรกข้อมูลข่าวสารในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน					
5.	สอนเนื้อหาที่ยากให้เป็นเนื้อหาที่ง่าย ทำให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจสูงสุด					
6.	แนะนำและส่งเสริมให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม					
7.	สรุปเนื้อหาสาระที่สำคัญหลังการสอน					
8.	ใช้สื่อการสอนที่ทันสมัยเข้าใจง่าย					
9.	ใช้วิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
10.	ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย ไม่ยึดติดวิธีสอนวิธีใดวิธีหนึ่งทำให้การเรียนการสอนไม่น่าเบื่อ					
11.	ตรวจงานและให้คะแนนพร้อมกับให้คำติชมอธิบายการให้คะแนนแก่นักศึกษา					
12.	ผู้สอนเข้าสอนตรงเวลา					
13.	ขณะทำการสอนใช้ภาษาได้เหมาะสมชัดเจน					
14.	ให้คำปรึกษาเรื่องการเรียนแก่นักศึกษานอกเวลาเรียน					

ตอนที่ 5 การบริการของสถานศึกษา

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อว่าข้อความนั้นตรงกับกรให้บริการของสถานศึกษาในลักษณะใด โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง

ข้อที่	การบริการของสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็นของนักศึกษา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ห้องสมุดมีเอกสารและตำราให้นักศึกษาค้นคว้าเพียงพอกับการเรียนการสอน					
2	มีวัสดุอุปกรณ์ทางการเรียนให้นักศึกษาปฏิบัติอย่างเพียงพอ					
3	มีห้องค้นคว้า และทำงานกลุ่ม (นอกเหนือจากห้องสมุด)					
4	จัดเนื้อหาวิชาในหลักสูตรเหมาะสม ซึ่งสามารถจะนำไปใช้ได้ในการประกอบอาชีพ					
5	มีการบริการด้านข้อมูลสารสนเทศอย่างเพียงพอ					
6	มีจำนวนอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน					
7	การอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียน					
8	การอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ					
9	การอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์					
10	ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำบริการต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่					

ตอนที่ 6 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อว่าข้อความนั้นตรงกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในลักษณะใด
โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง

ข้อที่	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ระดับความคิดเห็นของนักศึกษา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	เมื่อมีเวลาว่างมักใช้เวลาส่วนใหญ่ในการฝึกฝน และอ่านตำราเรียน					
2	เมื่อได้รับมอบหมายงาน จะรีบดำเนินการทำให้ แล้วเสร็จก่อนกำหนดเสมอ					
3	เมื่อได้รับมอบหมายงานจะต้องพยายามทำงานสุด ความสามารถ					
4	ถึงแม้อาจารย์ที่สอนจะเน้นในสิ่งที่เข้าใจยากแต่ก็มี ความพึงพอใจ					
5	มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ					
6	มีความชอบและให้ความสนใจกับการพูดเกี่ยวกับ เรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน					
7	มีใจจดจ่ออยู่กับงานที่ได้รับมอบหมายแม้ว่างาน นั้นจะต้องใช้ความพยายามมาก					

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	นางจรรยา คำสะอาด
วัน - เดือน - ปีเกิด	20 กุมภาพันธ์ 2522
สถานที่เกิด	อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 58 หมู่ 4 ตำบลปากน้ำ อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา 24110
โทรศัพท์	081-2920100
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2545 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาวิทยาการจัดการ สาขาการจัดการทั่วไป จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช